

Edebiyat Defteri

Deniz Pınar -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Aralık 2022 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ölüm Bana Senleyken Yakışıyor

Ölüm bana senleyken yakışıyor.
Senleyken oluyor bana her şey.
Ve korkarım gideceksin;
Bana kendi dağınıklığı bırakarak.
Ve korkarım gittiğin gün,
Ben de gitmiş olacağım.
Dönüp bulamayacaksın bir doğunun yıkılışını.
Sen batıda batacaksın.
VE ben sigaramdaki kül misali sana savrulacağım.
Her şey eskiye dönecek, gittiğin günün ertesinde.
Sen beni bir şehirde kaybedeceksin,
Işıklarını söndürmüş şehirde kendini de kaybedeceksin.
Ağlamanın korkaklık olduğunu düşünüp ağlayamayacaksın.
Göz kapakların ağırlaşırda nasıl ağlayamazsın,
Anlayacaksın.
Ayrılık sözünün yeminle aynı anda kullanılamayacağına üzüleceksin.
Sonra ben tekrar geleceğim.
Sen, yine 'beni sevecek' sanacaksın,
Umudunun cezalandığını unutarak.
Ben, -seni seviyordum ya- diyeceğim.
Sonrası içtiğim sigara misali boğazıma dizilecek.
Ve sen ağlayacaksın.
Ben seni en çok sevmeye yeltenmişken,
Bu büyük karanlıkları göze almışken,
Senin çırpınışlarını seyredeceğim.
Bir an, tekrar 'sevmek' olacak gözümdeki yaşlar.
Ama eski 'ben'i yitirmiş olacaksın.
Kendini Fırat sanarken,
Ufak bir yağmur damlası olduğunu da anlayacaksın.
Sensiz olamazdım ya, o da vardı; hatırlatacaksın.
Hatıratımı sildim, hatırlayamıyorum.

Zoraki bir şiir betimlemesi gibi yarım yamalak olacaksın.
Güzeli sana benzettiğim için utanan ben.
Umutturan yine ben.

Ve bir limanın şehirden ayrılması gibi,
Karanlık bir gecenin güneşe teslimiyeti gibi,
Benim seni sevdiğim gibi,
Acı duyacaksın...

Şiir: Deniz Pınar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/565381/olum-bana-senleyken-yakisiyor.html>

Aşk Karanlıkta

[italik]Bedenim, ağırlaşan yüzünde bir karartı sevgilim.
Seni söylemekten lal , bitap düşmüş dilim.
Gölgenle oynaşır saçların.
O saçlar ki;
Gözlerimin ferini söndürdü.

Ahı gitmiş bir aşkın küllerini satıyorsun bana.
Ama terk ederken yüzüme bile bakmıyorsun.

Günler bir biri ardına sıralanıyor.
Ben, beni bırakıp gittiğin günü yaşıyorum.
Şu takvimlerin zalimliği,
Şu kendini bilmez yalın yalnızlık,
İliklerimdeki sensizliğin hıştırtıları sarıyor, her yanıma.
Geçip gidiyor günler şahanem, bir martının çığlığında.
Ne yem ne ekmek veriyorum oysa martılara.
Haberini yok seni sevdiğimi satırların.
Aylardır aynı kapalı oda.
Bir tek kitaplarım biliyor seni,
O da fısıldayışlarımla.
Şiirlerimin haberi yok senden.
Ellerimin haberi yok.
Gözlerse, kirpiklerinde kaldı

“Eflatun bir ölüm” istiyorum senden,
Kızıyorsun, bağırılıyorsun.
Çekip giderken arkana bakıyorsun.
Yok um .
Ayaklarının altında kalmışsam şayet
Tekrar çiğniyorsun.

Cilveleşen ben değilim oysa ,sadece şiirler.
Doğru, seni unutturamayan dizeler.

Can havliyle çıkıyorum cama.
Nefesim kesilirken,
Buz gibi bir hava.
Yine seni hatırlatıyor bana.

Hatıran bir çift söz bana.
İskeleti kalmış aşkıma sana bırakıyorum.
Aşk karanlıkta.

Deniz Pınar
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566704/ask-karanlikta.html>

Serçeler

[italik]Tükendim düşlerime.
Ne bir eksik ne bir fazla.
Önce serçeler alıp başlarını gittiler.
Sonra da çığlıkları.

Kurutulmuş güller içimdeki kederi biçiyor.
Ki ;
Devri kapanalı, bizim böyle şeyleri unutalı çok olmuş.

Ağır bir yutkunma sonrasında yaşadığım yalnızlık.
Serçelerden sonra herkes gitti.

O serçeler, herşeyimi alıp da gitti.
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568336/serceler.html>

Yüz On İkinci Aşktrist

[italik]Yüz on ikinci aşk katiliyim.

Kendi devşirilmesini bekleyen, ancak beklemsiz devşirilmiş uzak bir ülkenin kentiymişim.

Özünde iyi, kalıbında adam; erkekliği erkek saymazken şovenist ruhum meğer ağlamalı bir karanlık korkağımışım.

Geçmişin ezinliğiyle yaşamak zor bir karartı.

Yüz on ikinci aşk katili, serseri bir aşık.

Ölüme baş koyan, ancak ölümden en çok kendisi için korkan aşktrist.

Tütün içmekten sararmış parmaklarını gizemlerken, ruhuna bir fırça darbesi daha konuyor yüz on ikinci aşktirstin aşığı tarafından.

Ve kolay değil Yüz on ikinci aşk katili olmak.

Yüz on iki insanı tanımak.

Yüz on iki insan için Yüz on ikin gece uyumamak.

Yüz on iki geceyi de zift misali çaya bulamak.

Her geceye özel şair olmak.

Aşık olmak, siz olmak, hep sen olmak...

Ölümü ücra, yaşamıysa yine ücra.

Kalımı dertsizlike derman olurken, hiçbir kalıba girmeyen vücut hatları.

Uzun saçına rüzgar değerken, rüzgarın çıkardığı sestten ürker yüz on ikinci. .

Yeni gecemsilere önlük örerken göz kapakları, sokaklarda bir o bir de ayak sesleri.

-Geçen çok yolculuklu çok yolculuklu otobüs seferlerini saymazsak-

Kimse yok yüz on ikinci'nin.

Bir kendisi.

Varsa yoksa kendisi.

Gelecek kaygısıyla geleceğini talan ederken gözünde yüz on iki damla.

Ve yanakları yine tuzlanıyor.

Düşünüyor yüz on ikinci ve senarist çok zalim bu kez.

Alabildiğine nefretten türemiş,simsiyah sakallı, mavi gözlü bir gürültücü,korku.

Ölmek istiyor yüz on ikinci.

- Yasak.

Çekip gitmek istiyor yüz on ikinci.

-Yasak.

Ağlamaklı oluyor çocuksu dudakları.

Bari "aşk" olsun yüz on ikinci.

/En büyük yasak.

Yüz on ikinci.

Aşkın terkesizliğinde, dört duvarın arasında sıkışan bir fare misali.

Zavallı ve kocaman bir yalnız.

Hiçbir kimsesizlik sahiplenmiyor.

Kimse hiçliği sevmiyor.

Kimse yüz on ikinci aşktristi de sevmiyor.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569158/yuz-on-ikinci-asktrist.html>

Depresif Aşk Sancıları II

boşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571656/depresif-ask-sancilari-ii.html>

Ey Hayat

[italik]

Çocuksu bir küsmüşlük bu hayata.
Tabiri caiz olmayan bir baş kaldırış.
Karanlıkla aydınlanan yüzümün çizgileri,
Hiç bir şeyi sahiplenmiyorum
gecenin son reddinde.
Terketmeye meğilli bir
ruh haline soyunuyorum tüm acılarımı.
Vaz geçiyorum tüm bildiklerimden,
Cehalet sokulmuşken koynuma

Yüzümün sıcaklığı bir
solfej anahtarında takılı kalıyor.
Geçmiş bahar sayıklamalarım bir
çığ, bir çığlık.

Keskin bir acıyı nasıl tarif edebilirim.
Bir keman sesine benzeterek mi.
Yoksa bir mezarın eşliğine bakarak mı.
Bir gece ansızın kapıma geliyor,
yaşadığım ve vakitsizce
tutarsızca, harcadığım yıllarım.

Azrail suretli bir acıdan geçiyorum .
İncittikçe inciyor tüm geçmiş.
Ve hala çocuksu bir
küsmüşlük hayatım ,hayata.

Ey hayat!!!
İçimden geçen sen misin.
Ey Hayat!!!
Gölgende ki ben
neden sana tutsağım.

İmlası bozuk ellerimin yazdıklarına aldanma.
Ben yaşamayıda sevmek kadar seviyorum.
Yani hiç sevmiyorum.
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573855/ey-hayat.html>

Hayata Yalnız Bir Bakış

boşboşboşboşboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576327/hayata-yalniz-bir-bakis.html>

Yürek Zindanları

[italik]
Kuş bakışı raslantılarla,
seyrederken ben seni.
Karşımda çırılçıplak
Bir buda heykeli misali duruyorsun.
Ve şansı yok atılan hileli zarların,
kaybetmeye meğilli bir hatıratım ile.
Bir soğuk yel eser
bozkıra akşam çökersin,
dizlerimin bağını çözersin.
Ve bir gece Karşıyaka bulunur cesedim.
Sfenks misalidir insanlar,
insanlarım.
Çocukluğumu ,çocukluğunun göz yaşlarıyla
kör-zindan kuyulara salarım.
Gözlerin yusufcuklara döner de neden ağlayamassın,
anlarsın.
Alegorik bir aşk seddi oluşturursun,
tüm aşk saldırılarına karşı.
Sahipsiz geceye düşüverir dizeler.
Düşer göz kapaklarım.
Ateşe kanarım.
Kandırırım.
Çıplak ayaklarınla koşarken sokak başından,
görünen görünmeyen herkese
ve sana
ve bana
ve birde bir de
O vakit ki büyük ihtimalle O hariç,
kimseye yakalanmadan,
üstümdekilere yabancılaşmadan,
terkisiz bir geceye sarkıntılık ederim.
Belki sabaha kadar içerimde,
uyandığımda ana avrat koymam başımdaki ağrıya.

Ahmak ıslatanlara yakalanırım

bilerek,hem de isteyerek.

Tekerrür bekler tarih de neden gerçekleşmez ellerim.

Yerleşik hayata geçer göçebe sevdalarım.

Sonra eli silah tutan her aşk

istilaya yeltenir.

Yürek zindanlarına hapsolurum.

Kutsal bir dayanma,

meşru bir kadına aşık olma.

Sevda bir bakışın cesaretiyle kafa tutuyorum dünyaya.

Az sonra,

yağmurun bıraktığı izler aynen koynumda .

Yanağımın ,

göğsümün sol yanında.

Senin yamacında.

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579965/yurek-zindanlari.html>

04/40

boşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581041/04-40.html>

Yağmur'un Şiiri

[italik]“Ve yalnızlığın son bulması için bir yağmur...”

Telaşlı bir şekilde köşe başındaydı.
Korkuyordu lakin mutluydu.
Susmaktan yorulmuş dudakları artık dili neye izin verirse söyleyecekti.
Plan buydu.
Şuan, geçmeyen, bitmeyen rezil bir beklemeydi sadece.
Yüz yüze gelmek bile korkuturken,
az sonra aralarındaki mesafe olmayacak
ve içindeki volkanik hareketlenmeler sona erecekti.

“Yağmur sadece dış kabuğu üşütür.”

Rüzgar yağmurla anlaşmış ve gözlük camlarını dövüyordu.
Bekliden bugün olmamalıydı.
Pis arabalar su sıçratmış, üşümüş, bunca yılda yok sayılmıştı.
Kendine kızarken soru işaretleriyle,
elleri cebinde ısınmaya çalışırken bütün protonları,
nötronları farklı cephelerde savaş halindeydi.
Bazen kafasından onun yanında olamayacağını
çünkü kabul görmeyeceğini
bazen de istediği birlikteliğin mutlu sonla noktalanacağını düşünüyordu.

“Yağmur bazen yalnızca ıslatmaz; ruhu da temizler.”

Küçük adımlar atarak sokuluyordu aşk yanına.
Sessizce.
Adımları çok tatlıydı.
Kedimsi yüzü ve bakışları farklı sanrılara yol açıyordu.
Diller de kısa paslaşma babında “selamlar”.
Hemen ardından ilk sözün atılması adına bakışmalar.

“Bazen en büyük suskunluk büyük bir başlangıçtır...”

Yarım kalınan olmak mı yarımında kalmak mı?
Sözün ne zaman ve kim tarafından kesildiği bazen çok önemlidir
bazen hiç önemli değildir.
Bu kez önemli olanıydı.
Ve büyük ihtimalle de sözü kesilenin canı çok yanmıştı.
Genç adam sırtını verdiği duvara güvenircesine konuşuyordu sadece.
Aklındaki intihara meyilli tüm cümleler yarıda kesiliyordu.
Bir an kafası önünde ki su birikintisine damlayan
masumlaştırılmış,
ihtiyar yağmur damlalarına takıldı.
Kendisiydi.

“Aşk'ı teğet geçmeyenleri aşk en suskunluğunda yakalar ve nakavt eder.”

Çünkü diyordu genç kız,
sonraki cümlelerin aslında pek de fazla önemi olmuyordu.
Genç adam vücudunu işgal etmiş bu genç kız için
ne yapması gerektiğini bilmiyordu.
Tek istediği bu konuşmanın nasıl,
ne zaman ve hangi sonuçla biteceğiydi.
Beklenen cümle bir türlü gelmezken,
genç adam kafasındaki kurmaca aşkın
ne kadar da yanlış birine düştüğünü anlamıştı.
Artık tek istediği karşılıklı bu duruşun
biran önce bitmesi
ve iki medeni insan
veya yağmur altında herhangi bir sebepten ötürü

el sıkışan iki yabancı olmayı istiyordu.

“Büyüttüğün aşk, sensizliğin son durağı olabilir.”

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585267/yagmur-un-siiri.html>

Düş Güzel

[italik]Kendimden düşüp de, kendime geldiğimde,
Her şey için, çok geç olacağını biliyordum.[/italik]

Kimi sevmeye yeltensem,
Kifayetsiz bir yenilmişliğin resmini çiziyor ressam.
Sırtımdaki kambur acılarımın düşüncesi.
Kaşlarımın dikkatini çeken her tesadüfi çarpışma aşk.
Gözlerimin gördüğü tüm kadınlar,
Aşk'ın niteliksiz bürünmüşlüğü.
Kendi biyografisini yazan, realist bir senaristim.

[italik]-İyi düşünürmek için palavralar sıkın bir senarist.-[/italik]

Sigaranın parmak uçlarımdaki tüm zonklamalarını,
Yağmur altında kibritin asla yanmamasını bildiğim gibi biliyorum.
Ancak bir umut.
Aslanan o umut.
Çakıyorum kibriti.

Seni bulmam lazım.
Senin, artık aklımdaki zindandan firar edip,
Bir surete dönüşmen lazım.
Ve benim seni bulmam lazım.

[italik]-Beni bulmanı beklemek ahmaklıktı zaten.-[/italik]

İçimdeki tüm fransızlara rağmen,
Aklıma sadece bir tek fransız gülüşünün takılması
Yani senin takılman ne kadar abesti.

Düşlerden gerçekliğe akan bir kadın.
Kadının anlattığı hüzünlü bir düş.
Düşümde yaşayan sen.
Aklımı deli gömleği bir hülyaya emanet eden ben.

Geçmiş güzel gün sayıklamaları çok uzak.
Bir şeyleri sayıklamak için bile çok geç.
Oysa her bahar kışı bekliyorum.
Her kış bahar gelsin istiyorum.

Olgunlaşmamış telaşlarımla kapına vardığım,
Gözlerimi kaçırdığım,
Aklıma takılmadan kaçtığım,
Sonra kendime kızdığım o siyah beyaz fotoğraftan
Kaçmak istiyorum.

Anı tadında bir uykudayım şimdi.
Sen tadında bir şarapta.
Bir kadeh daha içerken senden,
Mutluluk ayyaş bir ısıklık.
Sarhoşken bile,
Ben seni geveliyorum dilimde.
Adın çıkmıyor,
Yüzün şekillenmiyor.
Dudaklarımdan isminin çıkmaması ne kötü.
Bir yüz lazım şimdi içimdeki sana.
Öylece, fransız kaldığım,
At yüzlü bir manken tadında.
Tadı damağımda.

Hayaline kurduğum bağdaş yüzünden ayaklarım karıncalanıyor.
Aklımdaki istimlak yüzünden.

Aklımın damarlarında dolaşan,
Tarifi caiz olmayan,
Anlatmayla dokunamadığım ,
Sen yüzünden.
Herşey -ben- yüzünden.

[italik]Ağlayamadığım tüm bebek göz yaşlarımı,
Masumiyetine tecavüz edilen düşlerimi sana bırakıyorum.[/italik]

Geberip giden şairlerin sevdiği kadınlar gibi,
Mesela;
Atilla'nın pia' delirmeleri gibi.
Ben de geberip bir kutuya girmeden önce,
Telaş içindeki yalnızlığıma el atsan,
Kaldırsan sonra yalnızlığımı,
Ortak bir yalnızlıkta buluştursan.
İki yalnızdan, yalnız bir aşk çıkarsan.

Tükenişimin son reddinde de olsa
Ben görsem seni.
Sarsam.
Cezmice sevsem seni.
Sen beni terketmeden,
İskender olsam,
Ben terketsem seni.

[italik]Çık artık aklımdan güzelliğine şapka çıkardığım aşk.
Bir gece, aklıma düşme... [/italik]

Şiirdeki seslendirme kötü bir zamanıma denk geldiği için lütfen çok fazla eleştirmeyin yorumu.Aslında seslendirme yapmayacaktım şiire .Ancak ısrar olduğu için fikir değiştirip yapmak durumda kaldım.Şimdiden teşekkürler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588155/dus-guzel.html>

Soluksuz

boşboşboşboşvboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588792/soluksuz.html>

UnutuluşumunŞehri

boşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589491/unutulsumunsehri.html>

Tan Yeli

boşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590305/tan-yeli.html>

Çıplak Şiir

[italik]Ayrığın düşürdüğü; asi melankoli!
Kaldırımlara aşına kelimelerinle sar çıplak şiirlerimi.

Soğuk; artık bir kadın ismi.
Kaşların, mutlaka bir iki satır geride,
bir cümlede.

Izdırabımı dillendirir ahmak ıslatanlar .
sayamadığım kırk ikindiler.

Aşk varsa ;cehalet, mutluluk.

Özentsiz günahlardan seçiyorum ölümümü.
Korkuyorum.
Biliyorum; ben ölürken de
öldükten sonra da yağacak yağmurlar.
Tabutumdan cesedime sızan balçık,
kokunu anlatırsa,
ben senin geldiğini anlayacağım.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590668/ciplak-siir.html>

Bir Düş Gördüm

[italik]Bir düş gördüm.
İçinde alevler olan.
İçinde sen olan.

Aklımı bir adanın med cezirine emanet edecek kadar savurgan.
Seni hissedecek kadar cürretkar.

Düşlerimde senle olmak.
Hep senle olmak için ,
Kırpiklerimle düşlerine bağdaş kurdum.

İki elini avuclarımda birleştirdim.
Dudağının kenarından öperken seni.
Gözlerim bir cezaevi .

.
Elini göğsüme koydun.
Nurtopu bir ihanetten peydahlanmış acıları geride bırakıp;
aşkına kavuşmuş Adem' in heyecanı gibi atıyordu kalbim.

Anlamadım
Rüyayla gerçeğin arasında.

Dudağım hala dudağının sıcaklığında.
Göğsumun tam ortasında elinin izdüşümü.
Ben;bir;düş;gördüm.
Gözleri sen olan.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591024/bir-dus-gordum.html>

Açık Seçik Bir Mavi

[italik]Aklım, dilimin ucunda yuvarlanıp duran ,
ismine gebe.
Ve dolanması dilimin diline,
salyalı dudaklarımdaki pia sancisi.

Yuregim ritmini yitirmiş,
Fişini çekmeni bekleyen aşk.
Kulaklarım başka duyuyor suskunluğunu.
Üstünü örtüyorum gecenin.
Yaramaz bir kız cocugu gibi,
cıplak yatıyorsun düş kırıklıklarına.
Aşk beni afaroz ederken bile,
aşkımdan korkmuyorum.

Penceremden güneşe bakıyorum.
Tenimi ısıtırken seni düşünüyorum.
Gözlerim güneşte kalmış oysa.
Sen, bende.

Ve, açık seçik bir mavi.
Sözcüklerimiz sevişirken;
işteş yapılı bir Antep akşamında,
Elimle, yüzüne dahi dokunamıyorum.
Aşk bir serçe,
Göğüs kafesimde yavrusunu besleyen..

Deniz; güneş batarken güzel.
Mehtap, bir eylül gecesinde.
Sen; alkolluyken.
Ben ,seni öyle görmüşken.
Aşk, ben yalnızken.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591406/acik-secik-bir-mavi.html>

Deng/Ses

Soğuk, sıcak; yarı uyanık ve büsbütün hüzün.
Çok kalabalık otogarlardan kalkan,
Boş otobüslerin çoklu yolculukları.
Ve benim sonbahar kırığı soğuk yolculuk telaşım.
Çetelesini tutmam imkansız,
karanlık korkularımın, uykusuzluğumun.
Kirlenmiş ruhlar cehennemi dünya.
Kendi aldırışsızlığı içinde ben.
Ve ben,
o gece, size aşık oldum.

Ablamın ilk aşkına benziyordun,
Abimin sevgililerine,
Benim inatçı ,esmer yüzüme.
Benzetiyorum işte bir şeylere.
Güzel bir söz bulamıyorum,
senin adına yakışan.

İki vurumluk canım kalmış oysa.
Bir salı sabahı yine gece .
Ve kirli sakallarımı kestim,
Bana mahpus kalmayasın diye.

Bir bahar yaşamadım henüz.
Yağmur yemiş ceketimi de sende kaybettim.
Yüreğim çırpınıyor ellerinde.

Gel vazgeç bu şehirden.
Bu şehir sevmiyor beni.
Otogarlar boşalmaya başlıyor.
Otobüsler dolu ve tek seferlik.

Gün geçtikçe gömüyorum seni toprağa.
Ben senin ölmediğini bilmek istiyorum.
Sen bana inat hergün yatağında ölüyorsun.
Sigaramın alevi kadarsın.
Ve unutulacaksın sürgün gözlerimde.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593227/deng-ses.html>

Üstüme Düşme

Ayrıldık ya şimdi,
Tüm tren garları seni anlatır .

Üstüme düşme,çığ düşerim sana.
Kendi cehennemimde bırak yalnızlığımı.
Sensizliğinde bırak.

Tırnaklarım ismini kazıyor vücuduma;
Tüm tren garlarında rezil bir ayrılık hazırlığı.
Bayrakları yarıya indirilmiş okullar,
Kalemleri kırılan köhnemiş şairler.

Üstüme düşme,ihanetin sızlatır uzuvlarımı.
Çok sesli ayrığının çanları kulaklarımda.
Ölümün imkansız sessizliği.
Karanlık iklimlerin sergüzeştinde sen.
Soğuk duvarlar ben.

Dumanımsı gözlerimden ne dökülüyor görmüyorsun.
Ellerimin titrekliğinde bir sigara sarıyorum,
Özlemim dinsin diye mi nedir,
çok derin çekiyorum.
Ağladığım tüm kadınların göz yaşlarını sana bırakıyorum.

Tüm sokak adları sen.
Soldaş bir türkü dudaklarımda,
Islıklı bir selam kentimden kentine.
Tüm kentler ben.
Acıya en luzumsuz şekillerde yaklaşırken,
Seni sevmek ahmaklıktı zaten.

Üstüme düşme,bu ağıt bana ait.
Düşersen ,çığ düşerim sana.
Elin,kalbin buz keser.
Ben,kalbim sen kesilirim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593643/ustume-dusme.html>

-Küçük Aşk-

boşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594173/kucuk-ask.html>

AYN

Bir süredir serçeler de yok,
Penceremin rıhtımında.
Sisli bir gökyüzü,
Yağmurlanınca gözlerimde.
Korkutup kaçırdı tüm serçeleri de.

Kin'in asil duruşu sakın zamanların.
Bilmiyorum,bizimle değil tabiat,
Ve aşkın aptal gülümsemesi.
Sahip çıkmıyacak artık bize.

Olgunlaşırken acılarla,
Bilirim ezilmişliği,kederi ve zulmü.
Bütün yaraları bunlarla iyi etmedik mi?

Geberen bir acıyla, ölmek gibi
bağlıyızdır uzun siyah saçlı kadına.
Ve acı denen hınzır uğultu benle girmiştir şiirlere.

Fakat ne vereceğini zamanın,
Benden ve bizden neler çalacağını,
Hesaplamanın zamanı.
El açamam çünkü,
Bilinmez bir ıslığa.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594303/ayn.html>

Zaman Durdu

Zaman durdu.
Dakikalar ellerimde ufalandı.

Şimdi anlam kaymasında abartılı cümlelerim.
Sakallarımın keskinliğinde alışılmamışlıklar.
Üryan bir yalnızlıktan geçen ben.

Göz kapaklarım yeniliyor sana.
Cürretkar bakamıyorum yüzüne.
Yüzünü çevir, yoksa başım yerde kalacak.
Sen çekip gidene kadar aşk olacak.
Yüzünü çevir, yoksa fırtınam kopacak.
Aklımın damarlarından süzülen bir günah kalacak.

Nisanmış.
Yağmur yağmış,
Vücudum sırlıklam kalmış,
Kime ne!

Çamurdan gökkuşağı yapıp,
Altından geçiriyorum seni.
Gözümü açıp kapatıyorum,
Yine aynısın.
Başım ellerimin arasında, diz çöküyorum.
Çok uzaklardan adımları çağırıyor gülüşün.
Ve ne zaman böyle gülsen sen,
İçimden derin bir çığlık geçiriyorum.
Delilik nöbetleri yaşıyorum;
Çiftleşen karakterlerden oluşan,
Sivri, keskin, toz kaplı .

Yolda insanlar seni gösteriyor.
Ben, tanımıyorum, diyorum.
Yüreğimden bir şeyler düşüyor kaldırımlara.
Eğilip toplayamıyorum seni.

Sevin, ölmedim.
Sadece, zaman durdu.
Ben ve sen aynı karede takılı kaldık.
Ritmini yitirdi ellerim.
Sual sorgusuz,
Ben cevapsız kaldım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594427/zaman-durdu.html>

Ayn II

Gün gelir susku kalır bende.
Hatıratlarım gibi akar deniz.
Hayatımız acılar eksenidir.
Tamamlanmayan bir aşk belki de.

Mugayir sözcükler bekleme benden
kış bitip, yaz gelince
kanar yüreğimdeki gülüşün.
yar olur gece her sigarada.

Her saat başı taze bir gelin olur umut
ağıt ses olur, ses bir kar tanesi.

Saklandığım her mekan adınla kazılır.
Ben kaçırım kendimden, sen olur.
Sadece gülüşün kazınır beynime.

Deniz Pınar

Yar: uçurum.
Mugayir: Farklı,değişik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594689/ayn-ii.html>

Gri den Őirler

boşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboşboş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595038/gri-den-siirler.html>

Dönsen Aşk

Hayat, yalandan bir elma şekeri,
Ben şeker için ağlayan küçük sümüklü bir çocuk.
Aldandım,aldatana ve son buldu işte.
Kanatan kabuğumu yaramın sen.

...
Dönemiyorum tekrar bir bakış için.
Dönsem, sen.
Dönsen aşk.
Ben mi dönmeliydim.
Gittim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595275/donsen-ask.html>

Depresif Aşk Sancıları I

Tarihler geçiyor.
Zaman geçiyor.
Ve köhnemiş bir gemi..

Şimdi;
Karanlık bir odada
Kendi kendiyile konuşan bir deliyim.
Zaman, yitmiş.

Dilimde, kurtulma babında dualar.
Saçma sapan şiirler.
Saçma sapan yaşam ve hayatlar.
Diğerleri...

Ve benden sonra,
Seni düşünüyorum.
Sen kimdin?
Neydin?
Nasıldın?
Ne zaman geldin, ne zaman gittin?
Ve biz ne zaman ayrıldık?
Seni düşünüyorum.
Sen kimdin?
Tarifini bilmek istiyorum.
Senelerdir beklediğim anın gelmesini.
Seninle göz göze
Diz dize, bağıra çağıra sohbet etmeyi.
Kimdin sen?
Hiçbir şey anlam kazanmıyor bu anda.

Şiirler okudum,
Seni bulamadım hiç bir yerinde.
Anlat diyorum ,
Bari kendine anlat.
Neydi, nasıldı, kimdi, ne zaman geldi ve ne zaman gitti?
Sahip olduğum tüm bedenler, sadece senin sulietindi.
Ama "sen" değildi.
Sonra karamsar bir güz oluyorsun bana.
Hiç gelmeyecek, inadına gelmeyecek biri.

Sen, diyorum bazen.
"O", sen olmalısın.
"Sen", "o", olmuyorsun.
Ben her zamanki gibi kanayan yaralarım,la,
yorganımın altına saklanıyorum.
Kimliksiz bir kişilik sadece.
Söz oyunları.
Mecazlar.
Kelime cambazlıkları.

Kendi kendimi avutuyorum, bakma sen.
Ama; belliydi zaten bunların olacağı.
"Ben hep bulmamak için aradım seni" şairinde dediği gibi.
Sen saklambaç oynuyordun sadece.

Birçok surette karşıma çıktın.
Birçok kadında benim oldun.
Belki de tüm kadınlar sendin.

Notlar biriktiriyorum şimdi.

Sulietini eskittiğim kadınların notları bunlar.
Ve bir de inan bana şafak vaktini sevmiyorum.
Uyuyamıyorum.
Sadece düşünüyorum, gözlerim sende kalmış.

Boşa aslında kendime fırça atmak.
-Kendime fırça atmak, tuvale seni fırçalamaktan daha kolay.-
Neyse.
Neyse neyse.
Bence şimdilik bu kadar yeter.
Artık uzak bir öyküdür yaşanmışlık sanılan herşey.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595563/depresif-ask-sancilari-l.html>

Ölüme Dair II

Karardı zaman.

Tarih başka bir coğrafyadaydı.
Ve başka bir kente göçtü,
ülkemin umut mimarları.

Eş sesli bir solukla, sustu ölüm.
Geriye toz duman içinde,
yeri belli olmayan mezarlar kaldı.

"-ne diyordu burda şair" in
okuyucudan aldığı intikam,
kemiklerinin sızısı kaldı.
Mezopatamya kılıklı cesetler
sonra da esmer hüzünler kaldı.

Gözlerimse hangi acıya seslense,
ağıt çiziyorum şiirime.
Keşmekeş bir yaradır anadolu.
En güneyi kanar durur içimde.
Söz biter, toprak canlanır.
Toprak, insan olur.
Şair dilsiz, anlatır durur.
Kağıt kaleme küs.
Tarih başka bir coğrafya.

Güneşin doğudan doğduğuna kızarcasına,
yüzümün esmerliğine kızarcasına,
dilimin dönmemesine kızarcasına,
yani kısacası mazeret ararcasına,
öldürüldüm.
Ve kimse duymadı.
Ve kimseye kızmadım.

Güldüm.
İnsan ölürken güler mi?
Güldüm.
Ölürcesine tüm insalığımla,
tüm insanlar adına ölürken,
hemde bir hiç uğruna,
güldüm.
Dudaklarımdan mutluluk süzüldü,
Mardine,Sivasa,Maraşa ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596228/olume-dair-ii.html>

Özgürlük Tiyatrosunda Aşk

"Gök görültüsü tadında yalnızlıklardan geçtim."

Büyümele alakası yok bunun.
Yağmalanmamış neresi varsa yüreğimin,
Sana uğramamış neresi varsa yani,
Bir istimlak başlatıyor,
Yüreğimi sızım sızım sızlatan karayel.

Düşsel bir avuntuyla saklayıp seni,
E'n halimle bulamıyorum acılarını.

Tinsel bir baş kaldırı saçlarında oynaşan.
Göğüs kafesime sığmayan.
ve asla sığmayacak olan.
Ezbere bir balıkçı sevdam.
Hangi iklime denk gelsem,
Hangi sevdaya su versem avuçlarımla,
Yağmur kanar düşlerime.

İzbe bir otel odası kenetlerken dişlerimi,
Soğuktan titrerken doğduğum şehir,
Paris diyorsun gözlerimin anlattıklarına.
Şair diyorsun.
Sırılsıklam bir türkü süzülüyor dudaklarımdan,
ılık ,anlaşılmaz,kısık.
Benim oluyorsun en olmadığın zamanda.

Göz kapaklarım yorgun susuyor.
Şehir karlı,şehir soğuk.
Odamız ılık.
Kaldırımında yürüyen telaşlı yalnızlıklar
İnsan olma çabasıyla özgürlük naraları.

Duvarlar rengarenk.
Sarı, kırmızı, mavi.
Yazılar soğuk.
Yazılar solak.
Yazılar sert,
intikam alırcasına bir ütopyadan.

Özgürlük ikliminde demlenen bir aşk.
Hayalinin içinde bir kent.
Tüm cürretkar düşlerimin son bulduğu parmaklık.
Ve ben hala parisi oynuyorum,
aklındaki tiyatrodan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597004/ozgurluk-tiyatrosunda-ask.html>

Parmak İzleri

[italik]Ayrılık sonrası bir sokakta ölü bulunuyor cesedim
Fiilen kalben ve şiiiren ruhunu şeytana satıyorsun
Çok kolay sahipleniyorsun sahipsizliğimi
Çay karası gözlerini siper ediyorsun şiiirlerime
Ağlıyorsun.[/italik]

Kimi zaman benim gibi oluyorsun
Benim gibi sahipsizleniyorsun
Küçük öpüşlerin afrodisyak
bir etki yaratıyor teninde
Kimsesizliğimin canını yakıyorsun
Onu benimle aldatıyorsun
Aldatışların aldanışlarımla birleşiyor
Gözlerdeki çakmaya hazır
karabulutları üstüme salıyorsun
Aşktan sevgiden yana ne var ne yok
satıyorum kaldırımdaki bir yosmaya
Hayata aldanış oluyor
karakalemle çizdiğim gökkuşağı
Ve genellikle giriş gelişme
bölümü tutmuyor yazdıklarımın
Arasına sızıveriyorsun işte

[italik]Uzun uzadıya anlatacak
Çok şey yok senden başka
Ve zaten ötesi koca bir yalan[/italik]

Kimi geceler ki sensiz geceler
Sana ve kendime kahredip
Tüm şiiirlerimi yakıyorum
Göğsümde sancılı bir ağrı
Ayaklarımda dermansız dertler
Ve yokluğunun çıldırtıcı sessizliği
Rüzgarlara alabora gönlüm
Ve susuşlu susuyuşlarım
Dilimin ucunda
sevdaya dair mısralarım
Her an taaruza yeltenecek
uzun kirpiklerin
Enine boyuna bir eski yara
Beni intihar eden sözlerin

[italik]Katili belli bir cesetin parmak izleriyim
Tükenişin son reddinde
Belki doğmamayı dilemekle korkak
yaşayabilecek kadar kahraman[/italik]

Ve suretini kestirmek zamanımı alıyor
eski bir sevgilimin
Sonra acı oluyor
Su gibi gidiyor zaman
Öylesine aşık oluyorum ben
Tek bir cümleyle geceğe seni asıyorum

Sonra asılıyorum

Cümlelerin cümlelerinden cümleler doğuruyor
Ve ne zaman böyle olsa karanlık oluyor
Serserinin birine
beni öldürsün diye dua ediyorum
Vicdana geliyor
Zamanlarımı zamanlarından ayırıyorum
Sana hazırlıksız yakalanıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597702/parmak-izleri.html>

Kapat gözlerini, kaybet kendini aşkta
kirpiklerinin siyah sayfaları altında.

Gizlenen korkak sesin
yiten sözlerin milletine
ve çok uzaklarda inleyen
kör bir kadın gibi,
ellerimin titrediği yerde.

Unut beni belgesiz bir zamirde,
kendi içine saklan,
kendim içine;
titretsin dillini, lal etsin,
karanlık suretini göstereşin aşk
köhnemiş bir geminin güvertesinde.

Nemli şehirlerin düşünde
sırılsıklam ıslansın yağmurun;
kaçıncı vücutta eskittiğin bedenini,
rezil suretini unut.
Göğüsleri iliklenmeyen kadın, unut kendini
saçlarının kıvrıcık alevinde,
başkasıyla sevişen bir sevgili gibi
unut kendini, unut her şeyi.

Umarsız, aksak, aşk, sen
yeniden peyda olur
sonsuz, o katıksız yalnızlıkta
denizin çocuklarıdır yakamozlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598110/iii.html>

Bir Ölüm Boyu

I

Şiir hep müsveddelerde kalacak.
hayatın içine sokulup
bir hayat olmayacak.

Şiir hep şair kalacak.
ya şairle unutulacak
ya da şairle gömülecek
Hiç bir hayatı süslemeyecek.

II

anlatılan tüm kadınları,
şiirde
[italik]-en güzel bacaklı kadını bile,-[/italik]
bir kütük parçasını tutuşturmak için
yakacaklar.
ve artık hiç bir kadın,
hiç bir şiire konu olmayacak.
Uzun kirpikli, siyah saçlı
o afeti zulümde.

acıyla eriyen ve yakılan bir sigara gibi
bir şiir de
kendi düzmece düzgünlüğü içinde
ağlamaktan kör olan
kahverengi gözlü kıza
heba edilecek.

Ölüm diye kıvranan
yalvaran
sinsi esmer dizeler
ancak bir ölüm boyu
boylu boyunca yani
bir toprak altında
kısacası kabir azabında
sen diye seslenecek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598799/bir-olum-boyu.html>

Saf Karmaşa

(.....)

Yüzümün her kıvrımında
kavurucu bir rüzgar gölgelenir..
Esmer, kavruk bir ten
kedere eş bir suret ile suskun sarı
renkli duvarlar.
Aklımdaki tabirsiz tecrübelerle
saç ağartan günler geçiyor.
Ömrüm mü eksilirdi seni düşünmekten
yoksa ellerimi mi titretirdi loş ışıklar
yalnızlık hissinden.
Bilmiyorum.

Tipisine kar olduğum her mevsim,
tekerlerine asfalt olduğum her şehir,
tüm bu otobüsler
bu trenlerin acı çığlıkları
gülümseten eylül ve aldandığım
seninse hep yarıda bıraktığın ya da
bir türlü kavuşamadığın
İçimde birşeyleri törpüleyip duran
anlatamadığım
lehine ve aleyhine sözler çıkmayan hakkında bu bünyeden
kırılgan kimliğim.
Artık sevişme öncesi sabah kahvaltıları çok uzak.
Bir sevişmeye" yağmur yağmaksa" aptalca.

Tüm gizemi çözmeye meyilli bir gemi
nasıl da hayret ederiz denizin gürültüsüne
Oysa deniz bir maceracıdır
Bir serüvendir .
Geçmişten bileti kesilmiş bir tiyatro
Sonu belli bir piyesin heyecanı.

Güneşten yağmur damlacıkları süzülüyor
kaldırımlara
Sokak başlarında telaşlı yalnızlıklar.
Tüm duraklarda bir otobüs aşkı.
yaklaşıp altına giriyorum bir şemsiyenin.
"Bak" diyorum yağmur yağıyor.
"yürüyelim bir kaç adım
belki aşkı çalarız gözlerimizden
ya da ne bilim biz bir ıslanalım
sen zaten tanıyınca beni seversin
elimi tutarsın
gider soğuk bir parka
-ki büyük ihtimal uğur mumcu parkında -
otururuz.
Ben sana yalanlar fısıldarım
sen kanıp sesime
"seni seviyorum" dersin.
Ben de az da olsa ağlarım.
Çok sesli bir iç ses oluyorum sadece.

Aldanmak ve tekrar aldanmak...
Cehennemini söndürücek kadar ağlamak.

Sözler geçiyor içimden sonra,
Göz yaşlarımdan kayıp
sarı saman deftere süzülüyor.
Bedenim harp düzeninde yeni bir aşk için
hazırlıksız yakalanıyor.

Sonra

yağmura tutkun şehirlerden geçiyorum .
Adını unuttuğum kadınlardan
şimdiden özür diliyorum,
gelecekte unutmuş olmaktan korkarak.

Ölümene fırçalıyor ressam hayatı
Altı üstü beş renkten
karakalem çalışıyor yüzümün çizgilerine.
Ressam acemi.
Ressam aptal.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599475/saf-karmasa.html>

Oynuyorum Sadece

[italik]Kendimi kendime zincirleyip
bir adadan diğer adaya
durmadan taşınan deniz yıldızı gibi
küsmek istiyorum diğer adalara.

Ahvalimden sır yok
Sırrım içimde bir gömü
Sen ise kendi mezarını eşeleyen mezarıcı
Alnımın tam ortasında gezen bir seyyah

Yalnız değil ama alkollü olsam da
yani seni alkolle aldatsam da
seversin beni biliyorum.
Ve işin özü şu ki sevgilim,
ben
kendimi bir gizem melankolisinden alı koyamıyorum
kendimi bir kilo c4 e bağlayıp havaya uçurmak istiyorum
kendimle beraber Hiroşima yı da
Tüm insan/sız-lığım ile.

zaman akıp da kayarken düş kaydırağından
aslında kaymağından
ve biraz da beyaz peynir ve
rakı hiç fena olmaz diyordum
ta ki elimi elinden kaçırıncaya dek.

İşin özü şu ki sevgilim,
ya da sevgi/siz/izm
"her gün sizinleydim.
bu gün kimliksizim." [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600051/oynuyorum-sadece.html>

Aşk Sustu

Ve aşk bize sustu.

Ardından
usulca bir köşeye çekilerek
ki sensiz kör bir karanlığa
[italik]-O her zamanki
büyük yürekli kahramanlar
gibi böğüre böğüre değil-[/italik]
usul usul ağladım.

Çürüdü gözlerim.
Sesime yankı oldu gözyaşım
Gözümde damla damla betonu deldin.
Susadım sustum ağladım

Eriyip tüm fiyordlardan
ölü bir denize aktım
Bozuk bir çalar saat gibi sende takılı kaldım.
Kalbimden aklımın damarlarına akan
tüm kan pıhtılaştı.
Gözümde gidişinin resmiyeti
Benden ardımızda
ıslak bir fotoğrafın kaldı.
Bir tabut içinde
liman şehirlerden geçtiğim

Venedikte dışlandım
Fransa da sustum
Elbe de ayaklarımdan tekrar asıldım
Esmeralda için
Paris de
Notre Dame'ın Kamburu ile eziyet gördüm
Her içime bakan kalbime tükürdü.
Gözlerimde seni gören yaşlı kadın ağladı
kehanet etti
küfretti
ağladı(m)(k)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601660/ask-sustu.html>

Kendimi Sana Benzet

Hüznün duvarlarında yarım kalan şiirler
Tükendi düş/ünce/ler
Aklımın kaydırağından tutunamayarak
kaydı çocukluğum.
Hep çocuktur oysa direniş.
Çocuksu bir cesarettir
Büyükmekle yaşamak arasında.
Büyü/mek adına salıveriyorum
tüm düş kırıklıklarımı.
Mesela
hiç sahip olmadığım
kırmızı bisikletimi,
aşk/cıl bilyelerimi
ve tanımadığım seni.

Pişmanlıklar kataloğundan acılar seçiyorum.
Eskitme acılara eskiz çiziyor parmaklarım.
Çaresizce sığındığım gece
üstümü bir yorgan gibi örtüyor.
Ahmet Haşim'i-o çirkin adamı-
şimdi
daha çok seviyorum

İlk kez
Ayan beyan kendimi ele veriyorum
Kimse almıyor.
Anlamsız ,anlamalı ve tabi ki
bu bir tezat fikri
kitleler aralıyor gizemimi.
uzun gürültücü siyah sakallarım.
ve karanlık yüzüme yüz sürüp
beni tasvir ediyor
kendi güzelliğiyle barışık bir suret
Alaycı tebessümü kahkahaya boğuyor beni.
Tüm acımı bir şişe
gemiye boğup
denizeme indiriyorum.
kırılıyor kırmızı.
paramparça şarap/nel parçaları.

Çıplak ayaklarla çiğnediğin her yeri
kokluyorum.
aynaya bakıyorum
köpekler gibi yakışıklıyım diyorum
ve anlıyorum
en az bir av köpeği kadar iyiyim.
Kendimi sana benzet

Hiç bir satırı beni anlatmıyor oysa
soyтары şiirinin.
Kır kilitlerimi aklımdaki sana

emanet ediyorum
Yorgun bir emanetçiye
Zamana .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602695/kendimi-sana-benzet.html>

Islak ve Hayalet

Işıkları ve güneşi söndürünce sen
Geriye sadece kulaklarımdaki
çınlama kaldı.
Çokça kalabalık bir yalnızlıktan geçerek
Kendi kirli sakallı yalnızlığıma
O ürkek ve sarsıntılı yüze
Geri döndüm.

Sokakları bir hayal/et
Rüzgar
Yüzümde
Akıp giden ellerin.

Sana ve şehre ve kendime
Bir de durmadan fikrimi sorgulayan
Baş ağrım
alışamadım

Hayatımın deminde
En demli yerinde,
Sigara dumanı ve dakikalar.
Sokakları bir hayal/et
Ay' a inleyen bir köpeğin yalnızlığı
ve o çirkin ses
ben doors sanıyorum.

Kendinden düşmelere /düşlere
ve tabii ki
O ilk aşık olduğum kıza
Salıncaktaki örgü saçlı
kıza lanet edip
Bir kadına vurulmak gibi
Sırrımdaki elem.

Sokakları bir hayal/et
Ve yağmur kaçkını ahmak ıslatanlar
Üşümek gibi ıslananlar
Sevişme telaşında can alıcı öpüşmeler
Yüzün kilometresine düşün her yağmur damlasından
Utanan gözyaşları.
Ellerim ıslak
Gözlerim yağmur
Gözlerim ıslak
Ellerim yağmur...
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603658/islak-ve-hayalet.html>

Düş Güzel II

Tik
tak
tik tak.....
ve tak..
..

[italik]Yabanıl kentlerin düşlerini içer rüya.
Kilitler durur dişlerimi.[/italik]

New York köprüsünün hemen altında
biraz karanlığında
yağmurdan kaçır düş güzel
yakalar beni terkederken bir kadını
uzun kirpikleri çiglenmiş yüzünü
sürer
sert biçimsiz sakallarına
Manastırdan sızan bir aşk dedikosunu
fısıldar sıcak nefesiyle .
Tütüne gider ince parmakları
ikimiz yerine sarar
tek başına içer
dumanımsı gözlerini bana üfler.

Uzun bir cümleye bağlanacak bedenime
hayalinin gölgesi ilişir
Tepinirken terler içinde yatağındaki adam
Düşü kadehe doldurur kadın.
Paydaş düşleşirler umudu.
Sevişirler
Zaman durur.
Tarih başka bir iklimi gösterir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604413/dus-guzel-ii.html>

Saf Karmaşa II

Tek geceye cümle daralır
mekansız iki gölgeye
Işıklar muma yenik
Üzerime devrilir ağırlaşan çift sesli "S"
yaş(l)anmışlıklar

Şiir çalışıyorum önüme gelen tüm kadın gözlerinden.
İhanete işkence sanıyorsun ayrılığımı.
Bilmiyorsun ve sen kendin gibi sanıyorsun ayrılığı.

Yüzümün sıcaklığı
solfej anahtarında takılı kalıyor.
Terketmeye meğilli bir ruh
haline soyunuyorum tüm acılarımı.
İncittikce inciyor tüm geçmiş.
Şimdi anlam kaymasında abartılı cümlelerim.
Sakallarımın keskinliğindeki alışılmamışlıklar.

Terkettiğim ve terkedildiğim
tamve tüm sevgilim
Çok katmanlı bir kadın
-Serpilin saçları
Nilayın dudakları
Ve Sevincin gözleri-
yalnız ben/siz sanarken
yalnızlığın bir adamda
kişileştiğini hiç düşünmedim.

Sadece gülüşün kazınır beynime
Hayallerimdeki seni intihar ettim
[italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605173/saf-karmasa-II.html>

M.Ç ye

Bu düşler böyledir Deniz!
Sen ıslak sanarken güneştir

Bu günler böyledir Deniz!
Akıp gider umarsızca hayat
Melodiler kalır terkederken
ve onlar ıslak.

Bu gözler böyledir Deniz!
Hayat bakar kahverengice
düşler güneşe yağmur bakar

Bu deniz böyledir Deniz!
Anlatır susar dalgalanır
ya bakar zamanı yitirtir
ya da içine alır seni boğar öldürür.

Bak Deniz!
bu doğa
bu güneş
bu yağmur
bu ıslanmak
bu ayrılık ,aşk
bu ölüm...
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/606780/m-c-ye.html>

Oysa Hayat Bir Sandal

Esmerleşmiş gecede gözyaşıma sığınır ürkekliğin
Kendi tabutunu omuzlamak gibi yalnızlığını kucaklamak
Gidişimin gecesi
gözlerin ihanetini fısıldar kulaklarıma

Oysa hayatım keskin çizgiler karşısına geçemediğim
Yüzünün keskin çizgileri
Küçük bir sandal aşk
Hayat beni alabora ediyor
Oraya buraya savrulmuşluğum bedenimde.
Küçük mutluluklarım büyük dünyamda.
Yarım kalan
Yarım kalmış bir aşk
Yarım kalmış bir aşk şiiri gibi.
Sokaklar
O ıslak ve karanlık sokaklar
Kaç kez intiharlarıma tanıklık ettiler

Ah küçüğüm !
üşümüş ellerin Ankara
Isınman için daha kaç ormanı kül etmem gerek.
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/608961/oysa-hayat-bir-sandal.html>

Baş Harfinden Bir Aşk

Hangi yola düşse ayrılığım
nikotin tadında izini kokluyorum .
Deniz manzaralı ama aslen kara duvarlı
kenar mahalle filozofları.
Artık aynalar yalnız bir adam
Kendi arsız kimliğinde yatak odaları
Duvarlar tütün buğusu

ilmek ilmek sızı veriyorsun ayrılığım
Sus pus olmuş bir aşk
Kendi vurdum alkolünde denize yansır
Deniz Ankara'sız
Mağrur bakar mehtap ve
buzlu sisli bir antep akşamına dalar yıldızlar
Kendi kentim yüzünden
yüzümden yüz bulur düşler

Gece/siz "deniz" mi olur
Fecre uyanık kalıyor yarım uyanışlar
Her yarım uyanış sana dair bir ter damlası
Sesim sesinde yankılanıyor yine
Bağırdıkça yırtılıyor gece

Bakışın geçiyor dil kapanışlarımda
Avlusunda kendimi bulduğum dört minareli camii
evinin hemen yanında
Minibüsler geçiyor yol bilip yüreğimi
İçleri boş kalabalık yalnızlık
Pencere ve perdeler sarı renkteler oysa
Baş harfinden bir aşk gibiler
Ceviz ağaçları ve nefret
Sonbaharın soğuk müzdarıplığından
ellerim ceplerimde.
Annene yakalanır düşler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/609262/bas-harfinden-bir-ask.html>

Terk ve Alkol

"Her gün seninleydim

Bugün lym..."

Sevdiğin tüm bedenler
seni bir gün terk eder.

Nikotin ve alkole batmıs sanrılar.
Ve o hala senle sevişir gibi düşlerinde
Aslında baska biriyle çoktan sevişmistir.

Fecre yakın bir zamanda pencerede telaş
ağzımda mehtabın diri göğüsleri
oktan terketmiştir bizi serçeler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/612568/terk-ve-alkol.html>

Uzak Sevgili

"Uzak sevgili" bekler mi bıraktığım yerde

Eskiyen zamanlar bunlar
gri tonda ağır yaralı az
kullanılmış aşklar
Serçeler hep sepya bakar bana
yanlış bir dönüşle boyunları kırılır

Yağmur yağar
korkar
korkudan korkuluk.
boy verir içimdeki tüm hülyalar
hasat zamanı kül ve gece
parçalandı zaman ve kırıldı düş

bir bardak su içmek gibi
siyah ve siyah seyrederek kentimin
tüm gece bekçileri
ve zaten siyahtır tüm yolculuklar
aşk"a atılan minik pembe yatak odaları kadar.
uzak sevgili de siyah bakar

dilimin ucunda dönüp duran dilin
yüzüme gebe
yüzümden çok uzak bir kente
sarı bembeyaz gölgeler
yüzümün yarası karanlık
yarısı sen.
şehir kadar unutulmuş bir sevgili
intikam alır

elim bardağı acıtır
bardak acır ve kırılır.
paramparça ve kan.
ellerimden tutup kaldırır şefkat
siler bulutlarımı
ellerim ıslak mendil yarası

uzak sevgili bekler adını unuttuğum şiirde.

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/617159/uzak-sevgili.html>

Yaban/cı

Ayaklarımın altında yükselen kaldırım taşları
insan yutan,
gecemi uzun ,ince, dar sokaklar
sıcak rüzgar dudaklarımı öper, çatlatır
güneş gölgeme küs
içimde çöreklenmiş ölüm fısıltıları
Kendi resmi tabutuma omuz verir hayallerim
uğursuz on üç ama kutsal gecede bilmem ki kaç kişiyle
Özgürlük cayır cayır yanar

her dilde aynı ağlar anlam
anlamı tek kanamalı bir gecedir dilin
yitilir insanlık bir depremle
ve sukutsal bedenleşilir çift karakterli
kış akşamlarında.
Ellerin soğuk gözlerin donuk
beklemsiz devrişirilmiş
çokça anlamsız kullanılmış acılar
bebekler bile kendi ninnilerini söyler
o tuhaf, yerlisi oldukları yabanda.

"bardakta çay bile üşür" gibi sertleşir hava
korkmaz ince parmaklar mutki tütününden.
ki kimi zaman kanı bile durdurur yarada
en filintası sarılır ellerimin çatlatlığı kıvamında.
onulmaz bir cıglığın gölgesinde
bilhassa da bugünler için depolanmıştır ciğerler
Derin bir nefesle ısınır yürekler.
buz kesen ayazda.
sarı bir dumanla.

yeşeren her ne varsa bu karanlık ülkede
keskin bir inatla
yanı başımda dallanır umut
Bir çocuğun göz yaşından utanır
ve büyür Dicleyle yarışarak.

oysa umut
oysa insan
oysa hayat
çoktan toğrağa vermiştir
bu yaban/cı insanlarla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621552/yaban-ci.html>

Ve Sen Artık Bir Daha...

Ve sen artık bir daha ...

Öpüşürken kuytu bir köşede
-sanki kendi yüreğimize yakalanmışçasına tedirgin-
gözyaşının tuzu kadar güzel
elden ayaktan düşmüş bir ayrılık hazırlığı kadar
kötü bir vedayla
Sevgi(li)m ta gözlerinin içinde
Ağzımda yarım söz titrek bir hoşçakalla
tek kanamalı bir geceyle aforoz edildi yüreğim

Beni şuracıkta indir sevgim.
Sevgilimin korkmuş yüreğinin derinine
toprağıma saplanan kanlı bir kurşun gibi
masum serçelerin caddelerdeki oyuktan su içmek için eğilip
yaramaz bir çocuğa yenik düşmesine eş
kanatlarını kırmak gibi .
Beni şuracıkta indir sevgilim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624453/ve-sen-artik-bir-daha.html>

Düş Zamanları

[italik]"Tüm dostlarımı bir şişe kırmızıya boğup terk ettim,
Belki aynı kırmızıda seni bulurum diye.."[/italik]

Ve sonra düş!

Üryan bir tek seslilikle susmuştuk oysa.
Zaman
O da susmuştu,
Eski ve acı bir duvar gibi.
ben sen ve o aptal duvar
kalp atışlarımızdaki dinginlikle
uzak bir kentin bahcesine
bagdas kurup
karıncalanan ayaklarımızı bir birimize ovalatmıştık
ucu açık bir cümlenin ütopyasında.
Ki zaten tüm düş pencerelerimde bir aşk
odamın olmayan çerçevelerinde.

Çığlık kirpiklerimde inleyen
kayıp gitmeye meğilli
tuzlu bir göz yaşı
her damlası,süliyeti sen olan kısa bir film.
Ağır tonda yaralar ve kafami duvarlara vurmak gibi
sert alkolik ve vurdumduymaz
göbek adı sonsuzluk
kahramanı ben .
ölen ilk yine ben..

Dilimdeki tüm sözcükleri soğuk bir odaya kilitledim.
Simit çizip martıları beslemek gibi
kağıda kaleme alısamadım.
Kendimi susturamadım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632011/dus-zamanlari.html>

Yüzüne Şiir Kestim

[italik]Bir gece tüm şehre kar yağdı.
Sen dizime yattın.
Dilim sarı saçlarına dolandı.
yüzün gönlüme ..
[/italik]

Devamı yok bu andın.
Yüreğimde ertelenmiş tüm tutsak düşleri salıverdim.
Sen sandığımı bütün yollardan yara aldım
düştüm
yandım
kül oldum.
Öldüm sandın.
ölmemiş miydim?

Amellerimdeki tüm eşsenli hatıratlarımı sildim
Vazgeçmek kadar yakın
Dudaklarına bakacak kadar cürretkar
Elini tutamayacak kadar utangaç
kadının beni anlattığı gibi,
çocuktum
Baştan başlayacak kadar soğuk.

Hasret kalmak sana daha sonra.
açlıktan ağlayan bir bebeğe süt yerine
sıcak bir somun parçası uzatmak
korkmuş gözlerimi göz dağının eteklerinde ıslatmak.
Geçiyor zaman...
sen beni ve ben seni
unutturmaya çalışarak.

Yüzüne şiir kesti ayaz ellerim.
Unutup bir köşede beni
tozlanmamı bekledin.
Zordu.
Tozlanmakta, unutulmakta.
Ben hatırlarken seni
senin unutmanı izlemek en acıtanıydı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/633853/yuzune-siir-kestim.html>

Rayların Sarhoş Vagonla Dansı

Düş zindanımdaki toprakta yeşil
ve tebeşir kokusu.
Elemine titreyen
dudaklarımdan süzülen iyimserlik.
Teslimiyete mühür oldu avuç içlerim
Alnım, elim, yüreğim.

Her başlangıçta sana,
kendimi kaybettim.
Yok olmak gibi,
mesela bir hiçmişim gibi
bulamadım kendimi.

Yorgun bir zamandan düştüm.
"düştüğüm şehri katlettim"
Zannettiğimde
kalbimi bir kuzguna emanet ettim.

Bulutun içimdeki tüm yağmuruna rağmen
ki
-O kadar büyük değil-
bir denizdim.
İslanınca gördüm
deniz de değil
Hayır, o kadar büyük değil.

Sarhoş bir trenden atladi ruhum
Tüm raylar bendim.
Çiğnedin, hazmettin ve tükürdün.
Güneş ruhuma acıdı
gözyaşlarını indirdi
O an tamda isyan edecektim ki
irkildi bedenim,
titredi ruhum.
Sen geldin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646584/raylarin-sarhos-vagonla-dansi.html>

Karmaşa

[italik]

Çok yağmurlu bir kasım sancısı böğrümdeki.
Acıtan ve acıttıkça kanayan ellerim.
İklimi yok gözyaşlarımın.

Yüreğimin ortasında kurak ,
cılız bir sessizlik/sensizlik
Siyah kirpiklerinde,
düşen suretimin gölgesi .
Fesleğen yapraklarının sokak cığırkanlığı.

limanı yok bu kaybın.
Hangi şehre ağlasam ,
sen kokar bulutlar.
Güneşin kızgınlığı.
çehreme muştı olan.

Gökkuşığına hapsediyorum ismini
Adınla başlıyor tüm renkler.
Sen tüm renklerime karakelem çalışıyorsun.
Kül duman ve
tarihi geçmiş bir aforoz ediliş senden seken.
Ayrılığının yıkılış sukunu.
Yanisi, cenazesi.

Tüm gece hayalini sırtlayıp kalbime
İlmek ilmek kendime sarıyorum seni
düş yatağıma alıp tüm kırgınlığımı
avuç çizgilerindeki haritada kayboluyorum
gözlerim dudaklarının şeytan üçgeninde oysa,
Kırmızı/kan
İzmarit yeşili ve kömür .

Sırtım hayaline dönük.
Ayrılığının kokusu/ yalnızlık/duvarlarda.

Deniz Pınar(Maviseçki)(Denizmavisedüşler)

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651645/karmasa.html>

Yitik Çocuk

'İnce uzun yap/boz hayatlara
Sepyalaşmış bir sonbahardan geriye'

.....

Sislenip ürpermiş gece yarılarında
bana seslendi icimdeki yitik çocuk.
Buğulanıp nefesime karıştı .
Kirli bir gramofonun fısıldayışları
Çok eski bir hulyadan uyandı

Soğuk düşlerimde
bir kibrite kanıyorum
Aynı yorganda iki suret gibi
sadece susarak
ama kulaklara dolan o nefes alışlarla
kar altında ısınıyorum

En çocuk/masum/katil haliyle
az kullanılmış hayatları seçiyor kadın
kendi vurgusuz hayaline.

Yapraklar, yağmur yüzlü adamlar
ve bağ bozumu hayaller...
Artık bir gün ve
diğer günlerinden ihanete uğratılmış
titrek, koyu yüzlü Şubat.
zamanı yitirdim düş sarkacında.

Batık geminin güvertisinden
ağır bir yaşanmışlıkla ve yavaş yavaş
incitmeden eziyorum cümleleri.
Ve biliyorum artık
dönmeyecek kelimeler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656556/yitik-cocuk.html>

Gülüşümün Ardındaki Sis

''''

Köhnemiş bir mezarlık gibi
bir kente kaç ölüm sığarsa
işte o kadar güldüm.
Gülüşümün ardındaki sis canlandı.
Yüregimde,
halat çekmekten elleri nasırlaşmış denizcinin
güvercin kokulu bir çocuğa
okul kaçkını heyecanı .

Üstü toz kaplı bir bulutun
şah damarlarını kestim.
Dudaklarımdaki ıslak saçlarının
tuzlu tadını unuttum.
Bir kadının gözlerini okudum.
Cehennemimi karıştırıp
ellerimle, yüzüne üfledim.

Ciğerlerim koşarak çatlamak isteyen
bir kısrağın toynakları
İmlası bozuk yüzeme aldanma.
Ağlarken titreyen
keskin, kırmızı dudakları
dilimi istimlak ederken
ellerimde nurtopu bir ayrılık
Az kullanılmış aşklar
Yıllardır nadasa meyil etmiş tövbem.

Alnımı okşadığın günün sancılı hatırası
ve ben hala gizleniyorum
öpüştüğümüz gecenin gölgesinde.
Biliyorum her şiire girecek bu pişmanlık
Bu biber gibi kahır
inatıçısı suskun dilim,
sakalım,
kemikli sert yüzüm.
Senin sarı saçların
beyaz tenin
renksiz gözlerin.

Ört üzerimi gece!
Üşüyorum.
Sonbahar ılıklığında
ölüyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663699/gulusumun-ardindaki-sis.html>

Beyaz Mavi Gözlü Şeytanla Vals

"yatağında şiirle yatan adamın
düşlerinin arasından dökülür.
ki kadının dediği gibi "fütürsuzca" yazar.
beyaz mavi gözlü şeytanla vals"

sıcaklığının içine gömüldü başımın
başbelası üşümüşlüğü.
ki anladım,
kar işi değil
zifiri zindanında yitirdiğim
aklımın sen gezgini.

acıya kaçıyor saçları yeşil örgülü kadının
"en masum beyaz"ını sarıyor yüzünde şiirler
maskendeki mavi gözlü kadın:
omuzlarının arkasından havalanıyor kuzgun.
göğsüne konuyor .
göğsü tabiki kendine küs
sadece kuzgunu besliyor.

Kendi etine batıyor
mavi gözlü beyaz şeytan
-kuyruğuda varmış halbuki-
anlatır durur
Ve tenine değer sözleri

ısırsam göğsünü
alkole batar düşlerim.
dişleri nikotin öpüşür
parmaklarım yoklarken düşünüy
elim dudaklarıyla üşür.

Ey beyaz,
mavi gözlü şeytan !
kelebeklerin değil
benim suçum masumiyetim.
masumiyetine bulaşan kara benim.
derinlerinde gezmemeliydim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665805/beyaz-mavi-gozlu-seytanla-vals.html>

Titreyiş

[italik]"Kırpıklarından ateşe düştüm.

Senli yaralarım üfle

diz kapaklarım kanlar içinde."

Bir sayfaya çok gelen dar bir cümle.
Altı üstü beyazının tam ortasında
dili "seni seviyorum" demeye yetmeyen,
talan edilmiş küçük bir senaryodan
sokağa atılmış lirik bir sözdüm .
adı henüz anılmayan yardan düş/tüm.

Ay çirkin yüzünü döndü
beni düşten alıp bir kuşluk vakti
eteklerine getirdi.
Bekaretini yitirdi yalnızlığım.
Kalbimi taştan taşa çarpıp
sarı bir hüznle
suretini yontdu aklım.
Ete kemiğe bürünmeden sessizliğin
odamın duvarlarında hüküm sürdü
sıvası dökülmüş sert yanın.

Baş ucumda dönüp duran sen.
Söyle!
Dile gelmedikten sonra bu titreyiş,
ne anlamı var bu yürek kıranının.[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/667835/titreyis.html>

N/ye Dair

aşk
içimdeki
büyümüş çocukluğumdu sadece.
onun dediği gibiydi:
"Bütün mola sancıları" senin içindi...

kastı var gözlerinin hayalime.
O gözler ki
sözlerimin ferini söndürdü

inançlı gecenin kör gözüne saktum
sarı saçlarından aldığım tüm yaralarımı
kaldırımlar ayaklarımda paralandı
her yan sen kaldı

senli bir inatla isyan etti göz kapaklarım
beni gördün diyebilmek adına sustum
sende sustun
sustuğumuz için
yüzünün tam ortasından geçtim.
dumanlı
kırılğan ve saydam
karşılıklı bir suskunluktu bu
ellerindeyken ise ellerim
sıcaklığının tekerrürüydü.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672841/n-ye-dair.html>

Sen Ben ve Yalnız Adamlar

"dünyanın gölgesi son kez düştüğünde yüzüme ,
keşmekeş yüreğimin nakışına sen de düş/sevgilim "

geceyi ikiye bölerken bakışlarım
rüzgar sertleşiyor
cılız bir mum alevi
sükûtunu yırtıyor gecenin
Sislenip kalırken suretin
ürperiyor gölgem

avuçlarından içerken suyu,
ağlarken dağ eteklerinin birinde,
güldüğün için gülerken,
kendi çirkin ruhunun yüzünü
saklarken yalnızlığımın saçları,
kim düşünmez ki sevgili bir yalnızlığı
sense eğer.

şimdi düş/sen sevgilim
Acıma denk -yalnız adamlar- geçer
aklımın tavan arasından
yalnızlıkta hepsinin tüm hayali sen
yalnızlık çünkü sen
-sadece benim olan seni düşündükleri için,
suretini kestiremedikleri için-
kafamdaki intiharlarından
sırtlayıp tüm bu adamları
yol oluyorum.
sağı/solu sen.

yüzümü jilet gibi kesen rüzgara sövüp
toparlanıyor sabrım aklının damarlarından.
bir kenti sen bilip yitiliyorum
güzelliğinin cehennemine
Riyadan yoksun saf bir titreyişle
suyuna karışıyorum.

bir şairin zehrinden çalışıyorum bunları
-kedere eş yanan acısını,
şairinin kadını,
yalınkat üşümüş yalnızlığını
seni .-
ve bende biliyorum elbet
la" yı
leb-i şedd'i
asr" ı
sonra
bilmediklerimi yazmayı
yitirilen bu şiirde gözden kaçmayı.
ama hayır bilmiyordum
pencere pervazından içeri süzülerek
dilime çarpan yağmurun
hala canının yandığını.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/673158/sen-ben-ve-yalniz-adamlar.html>

Yaban/cı ve Şehir

[italik]"ben her bahar pişman olurum
güneşe kanar baharlarım
orospu bir gülüşün gamzelerine
yaprak yaprak teslim olurum..."
[/italik]
Y.Erdoğan

göbek çukurunda kodusü oynar bu şehir.
paris sıkıntısına yenik düş/l/er
halep ağrısı duruşlar.
afsunlar koca karılar taş evleri
onanmaz düşküleri
ağlasa da yabancı
dolmaz üst üste binen
mozaik mezarlar

[italik]hayal/et adımları atar yaban/cı.
şehrin duvarlarındaki
argın gözyaşlarına dalar
bir düş perisi.
yaban/ca dolaşır bir şehrin
secdedeki yüzünde.
alnı henüz okşanamamış bir sevgilinin
henüz kehanet edilmemiş çizgileri ellerinin
üryanlığına eğilir başı erden düşlerinin
[/italik]

tüm büyük kentlerin hayalini
/ayaklarının altında
paralanan çakıl taşlarının ömrünü
piç eder
gücü yettiğinde
dilindeki yılanın zehriyle

topu topu iki mevsimden düştün
yorgun aklımın kaydırağına
kışdan bozma sonbaharlarıma
/zaten bu şehirde bir yazı sever insan
bir de seni./

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676680/yaban-ci-ve-sehir.html>

E'ye Dair

-tek inkarı suretinin
tırnak diplerimden körermiş
afyon hüzmeleri gözlerime uzanan
kül kalıntıları.
sesimde duman sarısı bir kış ikindisi
senin gördüğüm yerlerinin allak bullak sanıcısı
ve bu gidişle rutine binecek Allah'ım
sabah ezanı sonrasında adını
zikredemediğim bir ölünün selası-
dedi şeyhim.

sesimin sesinden peydahladığı sözcüklerden
paslandı kulaklarım .
omuz omuza verdi
bir iskemlenin komşuluğunda
bekaretini kaybeden yalnızlığım.
aynı camda tütürdüğümüz
sigara dumanının sarhoşluğunda
aklım hala avuçlarının sıcaklığında
yüreğim senle bir asansor kabini yalnızlığında
leyla'nın kendi kör güzelliğine saplandı
göğsümü delip geçen çöl çiçeği
ben gördüm diye
ve sen de korkma diye
tüm bu tüyü bitmemiş dualar.
ölümümü arz ettim seccademde deminde.

ayağım ıslak saçlarında kaydı
yüzümü yüzüne çevirip o akşam üstü
-saçları çiğlenmiş ütopyanın en kuytusunda
en az bir tütün sarmak kadar sıcak soba kenarında
ve aldanmak düşlerdeki o safcacık umuda-
yan yana yürümek bile keyflendirdi

Ben çoktan sustum
solak notaların bittiği o dramda
göğüslerin anlattı bana şanslı kuzgunları.
bir kadın
çıplak yalnızlığımı gülüp
kendimde dile geldi.

yirmibeş/onikibinoniki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/680316/e-ye-dair.html>

Yatakta On Beş Saniye

[italik]Gözlerimi açtım.
tavan yine aynı.
Gözlerimi kapadım.
Karanlık, o da aynı.[/italik]

Pencereyi, demir parmaklık gibi gördüğüm kirpiklerimin arasından süzülen güneşin yüzümdeki sıcaklığı ile hissedebiliyorum.
sabah ayazında kalmışçasına batıyor gözlerime ayyaş bir üşümüşlük.
ben küçükken de kirpiklerim gözüme kadar gelir ve acıtırđı.
O zamanlar bu kadar acıtmasının nedeni sanırım,
çingenelerin mesken tuttuğu,küçük çocukları afsunladığı o dönemde tek yanılgımın,
zamane çingelerinin döğmeleriyle beni cezbedişi,
uzun kirpikli çocukları öpmesi,
büyük göğüsleriyle kafamı kendinlerine yaslamalarıydı .
Ama nefeslerindeki o dayanılmaz tütünün kokusuyla,
anlamadığım zırvalarla
hep ürkütölen, korkutulan ruhumla
hayatımın dışlanmışlığının son perdesindeki uysal karakteri oynadım.

[italik]Gözümü açtım.
Tavan yine aynı.[/italik]

müstakil bir evin yanan sarı ampulünün bekçiliğinde
güneş yavaş yavaş terk ediyor tüm bedenimi.
güneş doğuyor mu batıyor mu
Arafta, bilemiyorum .

[italik]Gözümü kapattım.[/italik]

Mavi bir bulut yavaş yavaş tavanımdan ayrılarak
penceremden,şehrimden, denizlerden geçti.
türkçe konuşan insanların ülkesini geçerek
daha önce hiç duymadığım bir dilin konuşulduğu çöle yolcuğa çıktı.
ayaklarımı ellerim,
ellerimi ayaklarım gibi düşünüp bir örümcek gibi hissettim.
ben gözüm kapalıyken bile tebessüm edebilirim.

[italik]Gözümü açtım.
Burnum hala üşüyor.
Hayattayım...[/italik]

[italik]Gözümü kapattı yüreğim.[/italik]
Mardinin tüm sokakları, o kadar dar değılmiş.
uyduruk yalanlarıyla süslenmiş tarih kitabımın arkasında
o büyük harflerle yazılan başkentimsi tamlamayı
-ki neden gözüme sokuldu bunca yıl bu harfler
ve neden hep taştan bir adama saygı duruşunda bulunduk tanrıymış gibi
her kış sabahı
ve üşür insan hele ki tepesinde sıcak soğuşun boğazına çatarken,
kafatasımı çatlatırcasına kaynatan yazları da hiç unutmam
sıradaki bekleyişleri-
ordaki gibi basit bir kroki ya da küçük bir köy değıldi.

[italik]Gözümü açtı sağ kulağımdaki korku.

[/italik]

Midyattaki köhnemiş bir caminin
gür yapılı megafonuyla seslenen zat'ında vaktiyle dediği gibi ;
-Sağa yatıp bilmem kaç fatiha okursa çocuklar, rahat uyur.
Sağıma yatıp solumla düşündüm ben ama
o gün bugündür sağ kulağım hep daha az işitir .

[italik]"Gözümü kapattı katli vacip bir düş

Anlattım olmayanı
aslında en olanları."

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682483/yatakta-on-bes-saniye.html>

Ve Artık Bir Daha Asla Dememek İçin

yıllardır saklandığım barınaktan
ayaklarımın gütürebildiği kadar uzağa
demir kapımın soğukluğuna ki
ilk kez hissediyorum onu
oysa o da benim gibi hep burda.
-işte oraya
ve yanına ,
ehlileşmiş bir yalnızlaşmayla gidip
düşü/yorum
alnını otobüs camına
parmaklarını nefesine dayamış afeti zulme
hayır.
ahvalimden sır yok

ayak parmaklarıma bulaşan çamur yüzüme muştu oluyor.
insanlar ağlıyor omuz hızalarımda
elleri ceplerinde ısınan aylaklar
düşleri soğuk
kar altında,
köprüde el açan
siyah poşetlere ağlayan
şevkatimden çok cebime bakan
aç gözlü bir dilenci ihaneti gibi
rehnedilmiş bir saatin akrebiyim.
yavaş ve sessizce soluyorum
aklımı yitirişimin cinayet saniyelerini.
gözlerini.
hatırlamıyorum.

ve artık bir daha asla dememek için
acıya son reddesine kadar olgunlaşmalıyım.
daha fazla ağlamamak için
en çok ben ağlamalıyım
daha fazla üşümek için bu zamanlar
en çok ben üşümeliyim.
güneşin esmer tenine kızarcasına
en çok ben yanmalıyım.
en çok ben dememek için
en çok ben...

şeşbeş diyorum elimdeki zarlara
hep yek geliyor ne fayda

Şiirin videosu için:

<http://www.youtube.com/watch?v=v-2vDbTx-yo>

Faili Meçhul Düşler

Aynı markadan iki paket sigara gibi duruyordu aşk
Metal tabakalarda umut
Sırayla yaktım sen, ben ve ben için.
Yüzümü gülüşünün ciddiyetine astım
içimden faili meçhul düşler geçti
içimden kendi cenazesine ağlayan bir duvar,
duvara ağlayan bir çocuk,
çocuk olmak isteyen bir adam,
bunun çelişmesine gülen bir kadın geçti

Yalnız kalabalıklar anladı beni
ve yenildiğimi anladığımda
yalnız kalabalıklar sevdi beni
başımı yasladığım kabalabık göğüsleri
şefkatli elleriyle okşarlarken alnımın çizgilerini
yalnız sevdim güz düşkünü hayalini.

gözümün görmediği ancak
ilmek ilmek boğazlandığım insanlar
ille de birşey anlatsın diye değil
bu ses
bu yüz

küfrümü manşet geçti kuzeyden gelen soğuk adamlar
aynı an'da kırılan dileğimi yokladılar
avuçlarıma sürgün düşüşüne kan ağlayıp gülen şairler
suratıma tükürdüler, ellerinde hiçlikler.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689882/faili-mechul-dusler.html>

Utandı Yüreğim

az öncesini unuttum.
aklım olduğun yerde takıldı kaldı.
zaman akmak istedi,
bedenim hayır dedi.
susuyordum o an
ama ruhum çoktan gelmişti seninle
ellerimden tutup çekiştirmişlerdir bedenimi de.
ben hatırlamıyorum,
hayatımdan kayıp giden bir kaç saniye.

anlamadığım bir dilde birşeyler haykırıyordu adamlar
pencereme dolan o güneşle,
içim acıyordu yükselen her sese.
öyle çok aşınaydık bu dinginlik/dinlemişlik
içimden seni geçiriyordum.
sen bin parçaya ayrılıyordun
ben her parçanı teker teker seviyordum.
o adamları şimdi iyi anlıyordum.
belki gözlerimi kapamasaydım daha da iyi anlayacaktım.

onlara karşı ,ölmedim diyelim vardı
ama sen bak gözlerimin içine yaşıyorsam da söyle.
öyle çok kaldı ki başım bu toprağın altında
gözlerimin güneşe bakamadığını unuttum
yüzümü ve ellerimin ne işe yaradığını.

boşuna uzayıp duran sakalımın bir anlamı olmalıydı oysa
parmaklarım en azından bir taş fırlatmalıydı küfrüne
göğüs kafeslerini delmeliydim belkide dilimle
düşün/ce cesareti olmayan sokaklarda
ciğerlerin çatlayıncaya kadar haykırmalıydım zikrini

gördün mü ?
utandı yüreğim
hiç çıkarmamalıydım oysa seni
kendi yüzümün toprağına çivilenmiş gözlerini.

kanayan dizlerimin üstüne çök ruhum
(tabiri caizse ki değil, -dalgalan sende gibi-)
yavaşça ılık nefesinle üfür yar'yaralarım
gördün mü?
utandı yüreğim.
keşke hiç şahit olmasaydın bu yüzüme.

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692022/utandi-yuregim.html>

Bu Düşte Ölmeliydim

Yüzü henüz ses kazanmamış,
çıplak ayaklı bir kadın geçti düşümden
Tutup çıkardı sıkıştı/rıl/dı/ğım o delikten
Kırpıklarının karanlığına yaslayıp en çirkin tarafımı
bir uçurumun kenarında düş/le/meyi öğretti.

Paris ve Eyfeli
sadece fotoğraflarından bilip kederlenen seni
kendi gözyaşına ağlayan beni
o Fransız kadını düşünde gören şairi
ısınmak için yaktığı şiirleri
göğüs kafesimde çırpınıp duran serçeleri
ve dahi kulağıma çalınan Shahin'in isyanını bile
hatırladım.

-belkide bu düşte ölmeliydim-

ülkemin doğusu kadar hayal bir ütopya oldum
yüreğimi orta kıtanın tam ortasında
bir çölün kumlarına gömdüm
yüzümü O'na döndüm
doksandokuz gece üşüdüm
yüzümde rebab/bariton bir acı yankıdı
çıplak ayaklarına yol oldu
ıslak topraklar,
-ki saçlarındaki çamuru bile seviyordum ben-
ağlayabilirim diye düşünmüştüm

-yittim avuç çizgilerinde-

Sen farzet ki ikimizde yaramaz çocuklarıyız birbirimizin
Sokakta kalmışız
ıslanmışız
ve ben
Kaldırımındaki yağmur damllarına bile basamıyorum.
yazamasın diye değil yetim şairler
sadece günah/aşk/laşıp sevişmesinler yeter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/694146/bu-duste-olmeliydim.html>

Ölüme Lirik Dokunuşlar

[italik] "Yüzüm ellerimde.
Artık aynayı görmek istemiyorum"
[/italik]

Bir yaranın kabuğunda çoğaldı acım
ilmeğin solgun yüzünde
bedenimdeki taburenin ayaklarında
dilimin dinine döküldüğü en sert çılgılıkta
ruhu şurda yatan adamın ,
o soğuk odasında

[italik]"tırnaklarım göğsümde
saçlarım artık kirpeklerime dökülmüyor"[/italik]

Voltadaydı umut
umut voltadaydı
ve ben ölen bir bedenden çoğalmıştım
çoğalmıştım çünkü ölen bendim
ölüm bendim çünkü ben her acıda ölenim
güneşi azıcık görseydim
hiç koşulsuz gözlerimi ona teslim ederdim.

[italik]"evet gülüyorum artık
gözyaşlarıma inanamıyorum"[/italik]

Avutuyor ölümü,içimdeki çocuk
elleri alnımda geziniyor.
öpüyor oksuyor masumca
ve beyaz güzel renk hala
gözlerimi kapatınca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/698731/olume-lirik-dokunuşlar.html>

Ölüme Lirik Donuşlar II

dilimle dilin arasındaki tüm boşluklar yurduma gebe
düşbaz bir uygarlığın sancılı kalıntılarında
soldaş bir gömlek geçiriyorum yüzüne
tebessüm ettiğim şehirde yakılır sıvası dökülen şiirleri
dudaklarını kanatırcasına ısırır Ahmet Telli.

bir şair dalgakırana sigarasını yaktırır
ki biz boğazımıza kadar batmışız zaten denize
ve üzgünüm geçmeyecek bu ıslaklık hiç bir ateşle
çökmüş gölgem mi vuruyor güneşe
cebimdeki hasretinle
hangi duvara çarpsam hırsımı ölüme
beton bir duvarın önünde
zaten yırtılıyordu gece
küçük bir düşün çocuk bedeniyle
yüzüm yüzüne hece
yüzüm diline.

sınırdaki çok sesli bir sessizlik
sınırdaki çok omuzlu bir yolculuk
sinirde közlenen bu düş
bu ağıt
bu zulüm.

aynı göğün toprağını ıslatıyor bir çocuk düşüyle
beyaz güvercinler büyütüyor;
diğeri şımarık gülüyor ekranda
elinde yeni aldığı pabucuyla.
bu gömlek bile sırtıyor ölüme Allah ım
Yılmazım da aynı yerde yatıyor
yarası bu hüznün altında kalmıyor

tek tek ayırıyorlar serçeleri göğsümün avlusundan
minik kanatlarını ökseliyorlar
yerinden yurdundan ediyorlar
/ben bile bilmem kaç tanesini kırlangıçlara heba etmişim/
ama onları bile çok özledim.

...

Fotoğraf : Hasankeyf de çekildi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/701193/olume-lirik-donuslar-ii.html>

Yüzümdeki Boşluğun Odaları

[italik] "pantolonsuz kara basan çocuklar gördüm sonra
tırnakları sökülen kadınlar
ve kar altında gezinen hayatlar.
ağladı(m)(k)"
[/italik]

göz çukurlarımda geziniyor, acısını arayan milyonlarca sözcük
durgun ve sessiz kana kalıyorum atlasını şaşırdığım boşlukta
daha fazla sallanmak istiyorum
mesela bir ipin ucunda,
aklımın bağdaş kurduğu çocuk salıncağında.
adını her sakladığımda
ancak bu kadar derinleşirdi içimdeki yara

aras ın yorgun yüzüne çarpıp tüm küskünlüğümü
ıslak dilini anıyorum
beni de seni de ağlatan serçelerin şarkılarını duyuyorum
üstüme devirdiğin karanlığına küfürler savurup
gün yüzünü koynuma alıyorum.

ay çıplaklığımla alay ediyor
tam göğsüme bakışlarını fırlatıyor
seni ellerinden tutup
dizlerimin önüne seriyor
sonra da bir kuş gibi göğe yükseliyor

sarı saçlarının tekerürü olmayı diliyorum yalnızlığımın en bakir saatinde
çıplak ayaklarınla bastığın ıslak kum tanelerinden biri,
yüzünü yıkadığın su ya da
ille de öleceksek tabutundaki çivi.

geberen bir düşünle gecelere gebe kalmaktan korktum
sesimdeki duman ve soğuk
serimde aşk ve acı
yağmur düşkünü kurak kentlerin sancılı yalnızlığı
yağmurluk giymek
ve bir şehri sen yüzünden terketmek
hangi masaldan dökülüyor bu saçmalıklar.

üşümemek için düşündüm istanbul u ,
önsözlerini ve ünsüzlerini
karanlık bir köşede öpüşen fahişeyi
güzeldi

is ve kömür dumanlarıyla boyanan şehir neyse
akşam üstü pencereden bakınca gördüğüm şey de oydu
karanlık ılık ılık damlıyordu içime
bin defa bozduğum yemini
ve seni ve beni
yüreğime alıp
usulca saklıyorum bizi.
kimse görmesin
kimse sevmesin
kimse ...

bulutlar ayaklarımın altında
tozlu şehirlerin hemen etrafında
ölüm bir kara tahta kadar yakında
ecel senin avuçlarında

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708670/yuzumdeki-boslugun-odalari.html>

Kendimle İ Sökölüş

Kaç gecedir bir ilmeğe bakıp dalıyorum.
-mişli bir geçmiş zamanda
geçmişin bir şey yapılamamazlığını düşünüyorum .
Hep aynı sonbahara sıkışmışlığın gaddarlığıyla
yüzüme küfürler yağdırıyorum.

Sen de ben gibi, ekmeği dişlerinle koparıyorsun oysa,
suyu avuçlarınla içiyor
ve karın yağışını sadece camdan seyretmek istiyorsun.
herkes gibi .
ama sadece ben gibi.

Bir sokak lambasının altında,
bir çatı katında,
tozlanmış bir kütüphanenin masasında belki,
eğik ve yatay çizgilerle
muhtemelen yağmursuz düşünle
sende herkes gibi sadece yaz/ıl/mak istiyorsun

Damarlarımızda dolaşan zehrin o akıl almaz sancısıyla
bir kadına,bir erkeğe,bir çocuğa, bir ağaca
hatta bir ölüye
masallar anlatıyorsun.

Ne çok erkeğe meze oldu bu gizemli kadınlar
ne çok ağladık ölüm /düşlere
-kimi zaman timsahlarla beraber-
can yakandı
lazımı gelendi anlatılası olanlar
anlattık
en sert mezar taşı bile ağladı
En güzel kadın bile aşk kesti dudaklarımla
sevdi
sonra o da ağladı

sırtımı ve ayaklarımı
saçlarının yokuşuna yatırıp demleniyordum
uzağımda bir şeyler yırtılıyordu
acı"yordum
fakat tarifi imkansız bir acıydı bu
herkesin muhakkak başına gelen bir acı gibi
ciğerlerine hava gitmemesi gibi
ya da tabuttaymışızda sesimizi kimse duymuyor gibi.

Tanrım!
sadece imreniyorum
aşkla ilgili ne yazsam gülünç oluyorum
çünkü biliyorum
çünkü bilmiyorum.
yalanlar anlatıyorum durmadan

çok sağlam seven adamlar,
güzel dolgun dudaklı kadınlar
ve daha önce hiç birbiriyle sevişmemiş kelimeler.

Sessizce gözlerime bak
Hala sevişiyoruz bu sonbaharda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/715395/kendimle-ic-sokulus.html>

Yalnızlık İçime Doğana Kadar

[italik]"ben içimdeki aşkı ete kemiğe bürüyemedim sevgilim"[/italik]

usulca sustum
sen susuyordun
ve biz
çok suskun oluyorduk

anlatamıyorduk aklımızdan geçenleri
sadece damağımızdaki mayhoşlukla
ve aşkın tenimizdeki aptal gülümsemesiyle
gülüyorduk
yüzlerimizi bulamıyorduk

el ele verip ayı arıyorduk kuyunun birinde
cahildik
ve dahi aşk
sadece susuyorduk

sustuğumuz için satırlar boş kalıyor
hatıralarımız bir kasabanın yalnızlığına bürünüyor

herşey den uzakta yaşama sevincini
doğmamış bir kız çocuğunun adının ne olacağını
ve aynı bulutun üzerimize kaç kez geçtiğini
ıslaklığımız
ürkekliğimizi
sadece gülüyorduk

kır hikayeleri anlatıyorduk elektrikler kesilince
sonra beton duvarın suni karanlığına gömülüyorduk
soğuk, dar ve yalnızlığa gebe

saçlarımı tarıyordun
acıtıyordun
taranın içindeki beyaz telleri seviyordun
saçlarımın acımasını seviyordum
çünkü sadece sen tarıyordun

gece yudumluyordu bizi
aklımızdan bir sayı tutup yıldız kaysın diye dua ediyorduk
aşka anlam veremiyorduk
içimizden sessizce ölü şairler geçiyordu
ben pencereden onlara sesleniyordum
sense uzun kirpiklerinin arasından beni izliyordun
ölüler gülüyordu

saplandığım karmaşadan kurtuluyordum
o sert
o soğuk duvar beni kendi karanlığına sürüklüyordu
biliyordum
ben susunca
sen de susuyordun

içimden yükseliyordun
ayak seslerin,
ölmeliyiz diyordu
sadece ölmeliyiz
yeniden aynı yalnızlıkta içime doğana kadar sen

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/723859/yalnizlik-icime-dogana-kadar.html>

Rüzgardan Arta Kalan Satırlar

Sen başkalarını hayatında olmadıkları için önemsemezsin

onları hep kendi pencereden izlersin.

Acı sancı ve üzüntü içinde yürür

sadece çürürsün

içten içe kemirir seni başka hayatlar

ve bir köşede

kendi başına ölürsün

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/725102/ruzgardan-arta-kalan-satirlar.html>

Deniz Mavisi Düşler

[italik] göz çukurlarımdan dünyama fırlamış
gri gökkuşağına dönüp yüzümü
anlatmam lazımdı içimdeki yüzünü

[/italik]

sensizliği تنها bir köşede büyük bir çılgınlıkla vurdular.
herkes gürültülüydü
ölü ozanlardan, aksak adımlarla ayak sesleri yükseliyordu
ben duymuştum daha önce, yıllar önce
sukutumuzu bozuyordu bu kanamalar
tüm tuşlarına bastığımız piyanolar

ve başımızı kaldırıp
çamura çalan gökyüzüne küfürler yağdırıyorduk
kalbini kırıyorduk camların bir kış masalıyla
avuçlarımızdan fırlayan sert bir taşla.
serçeler ölüyordu
ölüyorlar diye üzülüyorduk
-halbuki çok ölüm görüyor ve umursamıyorduk

gecenin o iri
o büyük
parlak gözleri tüm şehri ateşe veriyordu
bir tepenin önceki aşkına aldanıp
şehri izliyor ve salyalı azgın dudaklarımızı bir birine değiriyor
kendi yangınımızı körüklüyorduk.
yanan ölümler bizi ürkütmüyordu
sızıveriyorduk sadece
mazeretsizce

tepenin yalanlarından bıkip
aynı anda aynı düşü paylaşma ihtimalini
daha öncel hiç yaşanmamış bir aşkı aradık
gözlerimiz bize oyunlar oynadı

evvel ve zaman önce yollara düşüp
gördüklerimizi hiçe sayıp unutmaya çalıştık.
önce yanan şehri
ölümleri
o mavi tepeyi
sonra da birbirimizi.

hiç bitmeyen güzel bir şarkıydı
yokolmuşçasına bir boşluğun içindeydik sevgili.
cennet ve cehennem hiç yokmuş gibi
tüm zamanlar bizimmiş gibi.

aynı kitabı okumayı
aynı pis bardaktan çay içmeyi
sevişmeyi
sararmış gözü yaşlı yaprakları
yitirdiğimiz herşeyi ...
içinden mavi nergisler yeşerdi

dindi içindeki yeşil
karanlık bir ormana hapsettin beni

herşey o kadar gerçekt ki
kaç düşün kurdum bilmiyorum
kaç kez güldün sen
ve ben
senden habersiz kaç kez ağladım

[italik] tam yüz elli gün saydım karanlıkla yıkandığım,
sokak aralarında adını unutmak için yalvardığım.
[/italik]

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729124/deniz-mavisi-dusler.html>

ferzê

" ferzê!
Aklımın damarlarından süzülen en masum günahı
ömrü adadığım zamanın tek kanamalı yalnızlığısın."

ferzê!
doğmamış kızımın adı
Ağrı nın en hırçın tayı
göz yaşının düştüğü toprağı göremediğim sevgili

Bir kelamına sol omzumdan yükselir melekler
yol olur saçlarının ak hüznü ve
bulurum kaybettiğim yüzünü
serçeler konar solgun duruşlu

nusaybin payıma düşer yanağının ıslak kıvamında
gençliğimi satarım diyarbakır mapus damlarına
tüm karanfillerin boynunu vurdurur
tüm şehirlere ateşe veririm bir dudak büküşüne
ah ferzê!
Varlığın ne zalim.

haydi ferzê!
ver elini
aynı göğü içelim
aynı toprağın altında
avuçlarımızda turalım
direncimin eriyemeyen son kar tanesini
yağmur yağmur gezelim kaldırım taşlarını
rüzgarların şarkısını.

ferzê! çirkin yüzümün meleği
ellerimdeki titreyişin o amansız sancısı
boğazıma kirpiklerinden dar ağacı,
gözlerinden gözlerime gece çiz
ve beni kendine aforoz et

Yitik ezgimin sonaçalan sazı
Kaldır başını ve bak yüzüme
yaşıyorsan söyle.
küstürdüğüm bulutlara
ağlattığım güneşe merhaba de.
yüreğimi zikret
adım/la ferzê

...

An

"bedenimi saran alevlerinden kendime güneş yaptım
soluğumu kesen her şeyi yaktım
onlarca parçaya ayrıldım
yine de yüzünü unutamadım"

uğuldayan rüzgarın gelgitlerinde
bir kadının üşüdüğünü gördüm
ve düşerken duydum anın çığılığını
-an ağlıyordu gözlerinde-
yemin ederim ki duydum

paçavra bir kitabın şairini andım
son bir sigara yaktım ve
boğdum ismini
kanadını kırdım
başını ezdim.
oysa yalandı tüm incinmişliğim

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746322/an.html>

Ferzê II

[italik] "kolları olmayan bir çocuktan öğrendim isminin doğru yazılışını
beni kör eden sızıları
dizlerimi kanlar içinde bırakan sendaş yaraları."
[/italik]

tüm masumiyetimi bir karanlığa hibe ettim ferzê
ve
seni anarken cehennemimin en dibinde
gömleğimin üst düğmelerini koparan bir acıyla
yitirdim tüm düşlerimi ferzê

dilimi sürdüm eski bir sevgilinin göğüslerine
pişmanlığın o kavurucu sıcaklığını içtim
senelerce bir odanın içinde gezindim
bensiz/lik o kadar masumdu ki içinde
hep böyle kalasın istedim

sonra
zaman durdu karanlığın senfonisinde
hem yaylılardan sonra ne gelir ki
belki biraz şarap belki
biraz sen/acı
aylak bir başıboşluk bulaştı yüzüme
ve sustu gözlerini görünce
ki ben susarken , ıslak dilim olurdun sen

bir gunaydının şafağına banıp istanbulun çöpçül tüm martılarını
kanlı kaldırımlara savurdum öfkemi, geriye
yüzümün yarasını öpen bir güneş kaldı
oysa
sarıp sarmalayıp tüm sensizliğimi
yüzlerce yıl doyurabilirdim seni

ismin fikrimde ferzê
yüzünü gördüğüm her alın terimde
bir hiçim sadece
bir ölüm çağırın
bas bariton bir ses.
tohumlar ekiyordum göğüslerine
ve büyüsün istiyordum içimde
içinin kırmızıyı çalan direnişi.

sensizliği bir kış ikindisinde unuttum ferzê ,
seni hiç doğurmamışçasına unuttum
saçlarının rengini,
gülmeyi beceremeyen gözlerini
unuttum ferzê
yüzünü bile
unuttum

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750042/ferz-ii.html>

acını zulana sakla ey insan!

[italik]"acını zulana sakla ey insan!
sorsalar nerede diye
göster,
işte şuracıkta diye göğsüne yapışan elini"
[/italik]

Puşt bir sevdaya düşürse yürek
insan kendinden de utanır
alaca kuşlar döner güneşin burclarında
intikam alırcasına kemirir içini deniz sevdalı bir adam ve
bir el hareketiyle ölür insan halbuki
bir ölümle yakılır tüm ülke

ağırır artık yetim bir çocuğun saçları
ve daha nicesi ölür kavruk bir hüzünle
zaten çoğu kimsesizin eliyle gömülür
kimden gelir bu dev kıyımın çocuklarda can bulması
ve çoğu zaman can alması.
nerden bilinir

Yaşatmak istiyorum yaşatmak
sadece yaşatmak
beyaz güvercinler düşünüyorum gönlümün avlusunda
ve güzel sözler söylemek istiyorum aşka
ölümden uzak silahlardan uzak
parmaklarımın ve alnımın arasında hissetmeden buz gibi bir mavzeri
jandarmalar düşünüyorum askerler istiyorum fesleğenler diken
şairler ekiyorum topraklara
tüm topraklara şairler
bezenmeli umudun aşkın çılgılığı ülkenin dört bucağına
ve bahçıvanları çocuklar olan umutlar dikeyorum yüzlerine

davullar çalınır şimdi iki nehrin arasında
kalabalıklaşmadan kalabalık bir ses olurum
dilimde elli dil
basar zılgıtı bir ana
türküler söyleriz
geceyi dizlerinde sallayan rüzgarın kulaklarına
dayanamam
uzakta kalırım ben her acıya

Beni unuttur buğday yüzlü sevgilim
ki
kim kimi unutmaz bu ateşler/ağıtlar arasında
üzülürüm
bir gözyaşı demlenir o vakit gözlerimde
bana fark etmez şahanem
gömülen şairlere de ağlarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/752114/acini-zulana-sakla-ey-insan.html>

Ağustos Karanlığı ve Düş

gözlerimden yorgun düştün
gözlerim yorgun
bana sen
yorgun bir düş/tün

sızısını dindirdim yaramın
uzun cümlelerle el ele verip o gece yarısı
ve ağzımda yarım bi izmarit
biraz karanlık
biraz yalnızlık
ve suretin
biz bir oyun oynadık

boş bir odayla aldattım seni .
sıvası dökülmüş duvarları ve o gaz lambasıyla.
kendime bir düş çizdim sonra
duvarları kolların,
yarım kalmışlığı ben olan

yüzümde mi parmak izlerin
her dokunuşunda firçanın
biraz daha eksildim

geceye sağdım tüm yorgunluğumu
masum ihtiyar dedim
bir sen bir de ben kaldık dedim
güldü
cebinden çıkarıp usulca bir karanlığı
yüzüme sürdü
ben ağladım

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753091/agustos-karanligi-ve-dus.html>

Yedi Adımda Islanmak

umutları yük bilip dağıttım satır aralarında
çıplak ayaklarıyla yüreğimin kaldırımlarında oynaşan kadına
ve o gece ilk defa kendim için ağladım
kendime de değil şahanem
ruhumun yüzümdeki tezatına aldandım

dedim ya dağıttım
ufacık bir kırıntı bile bırakmadım,

ve avuçlarımı sızlatır
delhizlerinde yıkadığın yağmur damlaları,
faili olmayan bir zamanın aşk izleri.

yüzümden ve ellerimden çektiğin yeter
sen de sıkıldın bu durağan gözlerimden
serçelerde

sonra astım gözlerimdeki umudu bir mültecinin sınırdan kaçarken ki yüreğine
utandım,
yoruldum ve sonra yine ağladım
biliyorum
benzetmemeliydim umudun o kavruk alevini
tabakamda duran tütüne
ciğerlerimi deşmişçesine.

aha şuracığa saplandı ve kaldı kirpiklerin
dilinde hiç gitmek istemeyen nazlı bir istek
dudaklarımda sesi kısık
başı bozuk bir başkaldırı.
bir ikindi daha geçti üstümüzden
ve ben baş edebilir miyim bir yenisinde.

belki zordu
yarımdı
yar'imdi
belki de hiç yoktu
ve sadece gitmiş olacaktı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/760754/yedi-adimda-iskanmak.html>

Sokak ve Emiciler

ısındığımız aynı güneş
üşüdüğümüz rüzgar
bir yanım hep sancır benim
sol yanım araz
yerlisidir biraz
sise bulanmış eski bir telaş
ılık çalsan duyulur halbuki
o kadar da uzak değildi sınırlar

derimde esmer bir öfke tüm beyaz tenlere
şimdi denize karşı bende
bir bardak buzlu rakı ve yüzümde maske
perde çekilir yine
ve en güzeliyle boyanır tüm sözler

sahnesi hep karanlık bu gece
gündüz sol/daş
karanlıkta burjuva
yine devrildi bir büyük şişe
ve salyalı ince pembe
hüznü hiç görmedi ki
hep sokağı emer/di gündüz gece

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762902/sokak-ve-emiciler.html>

Aşk'ın Eylül Hali

[alt_cizgi]2007 de Kaybettiğim sevgidaşıma
[/alt_cizgi]

"sen tanıdığım en son güzel gülsün."

o gece ilk defa aylarca sustuğum adını yüzüne söyledim
ölesiye bir boşlukta sesime yankı oldu sesin
şah damarımda dolaşan gölgenin
sonu olmayan bir ütopyasıydı ellerin

diliminin ucunda dönüp duran
dişlerimin arasında sıkışan
sigaramın nikotiniyle sarmaş dolaş sevişen seni
kaç kez kundakladım
bilmiyorum

oysa sen
doğuşumla aramaya başladığım suretin ve
karanlık yüzünü görmeden hissettiğim gülüşünle
derimdeki titreyişin
ete kemiğe bürünmüş halisin

tabiri imkansız
cümleler kuruyorum
sayfalar boş
bir şeyleri sana benzetmek
seni onlara benzetmek mesela
seni kendim için benzetmek
bir güle
bir mevisme
kendime
zor

ve yüreğimizde geceleyen akrep
şah damarımızdan yakalayınca bizi
dip dipe dururken aras boynunun deltasıyla
aşklandık ve ayaklandık sevgilim

şimdi ise içimde başlıyorsun güne
ve içime batırıyorum günü bir güzel gülüşünle

çirkin bir geçiş mevsimini
ki geçişler her zaman korkutur yüreğimi-
seninle omuz omuza vererek geçmek
ve aldatmak mevsimin hınzır gülümseyişini gözlerinin karasında
inan ki çok güzeldi.

yalan yok
ben kendimi sevmeye
senin adınla başladım
senin adınla başladım aşkı yeniden ezber etmeye
her sabah ezanı
kafamı yorganın altına gömmeye
aptalca gülümserken ağlamaya
aşk için tenin gerekmediğini sen öğrettin bana

o halde gel ve sarıl bana
talan et

aşık et
sonra dokun yüzüme
dokun ki eriyip Ganj a karışayım sevgilim

şairinde dediği gibi
"bütün dillerde sev"beni
bazen Kürtçe
bazen Türkçe
sen bana bakma
kendi bozlaşımı yazıyorum sadece.

gölgesine saplandığım güneş
ayaklarımızın altına kaldırım olan şehirler
kırık aynalardan baktığımız yüzlerimiz
ve secdemdeki ilk duam
kaç gün geçti üstümüzden ya da
ne zaman sonra aynı bulutu içeriz göğüslerinden
bilmiyorum

ama,
seni sevmek
nasırlaşmış yüreğimi Pariste yitirmektir
seni sevmek ,
Venedikte herhangi bir duvara adını kazımaktır
seni sevmek
kendimle zıt düşmektir,
seni sevdim

..

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764982/ask-in-eylul-hali.html>

Düş Ağıtı

bu karmaşanın dilini kesin
kahrolsun bu çaresizlik
kahrolsun!
paslanmış kulakları sağır eden sesler

sırtımı hangi duvara yaslasam
-evvela eski bir taş ustanın nasırlaşmış yüreğini hissediyorum-
yıkılıyor.
gözlerinin izahi yok
sağ yanağını örten saçlarının anlamı
sokul yanıma sen ve tırnaklarıma bak!
bak ve geçir sırtıma
titrek ellerinin hırsıyla

ki
sığmaz ömrümün yokuşana
omuzlarında günahımı taşıyan bir kadın
delirmeye başlar birden akrep,
ve peşine takılır yelkovan

ben gücüm yettiğince
bu- zaman kargaşasında
bu- hiçliğin içinde
zaman derim,
duvar derim,
yaslanmak derim
ılık ve dumanımsı bir hayale
-mesela bir yosmaya -
o bile ...

düşümü düşün
yüzümü yüzüne çevirip
başımı yere eğdirip
gülüyor kadın
umudumun mavi salıncağının
ipini kemiriyor
ve çölümünden geçiyor gölgenin ayak izleri
soğuk hemde çok soğuk
belkide yorgun ve belki de yarı ölüdür karanlık
karanlık
o bir doğuşla bitişin fecri
o hafif bir andır aslında
en iyi yolculuktur bir omuz hizasında

esmer benziminin tarifi ya da ayrıcalığı yok
tüm esmer benizliler gibi kinliyim sadece
ve kinliyizdir esasen tüm tenlere hatta
-afrika ya bile

üstüm başım yalnızlık içinde
ki ben bile korkarım geceleri
duyulmaz karanlığın o inleyen sesi
sokul yanıma sen ve tırnaklarını geçir ki
yüzün yüz bulsun yüzümden
hem de yüz bin kere

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770026/dus-agiti.html>

Bir Tufan Gerek

"sustukça yalnızlığımı benziyorsun."

Şimdi tüm bu kirlenmişliği örtsün diye
sert bakışlı bir tufan gerek bana
cılız köklerimi yerinden sökmeli topraktan
ve dallarımı hunharca kırıp
yarıp gövdemi ta orta yerinden
içimden yakmalı beni

şimdi bir tufan gerek tüm insalığa
inandık ve sevdik diye Allah'ı
ki kimileri hala sarılıp isterken masum bir korkuyla onu
biz isyan ettik diye
yaşadık ve kirlettik biz bizi
katlettik

şimdi bir tufan gerek insanlığa
göz yumdu diye ortadoğunun kanlı kuraklığına
ve iki avucumun çizdigilerine inanıp
alt üst etmeli diye tüm uç maymunları
şimdi bir tufan gerek insanlığa

[italik]denizpınar
G.antep[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777629/bir-tufan-gerek.html>

Sen Benim Başka Dilde Doğan Yüzümdün

"Şimdi tekrar aynaya baksam, yine gözlerimi açamayacağımı bilirim"

benim pimimi sen çektin ve
ben geceye kurşun silüetinde
Beyrutun kırık kanadıyla geldim

yoruldum ve düştüm
düşün/düm ağlak bir bulutun saçlarında
parmağımı soktum gözüne
ağlasın istedim ben gibi
ve düşürdüm seni
topraktan yükselen göğüme
seni hırpaladım ve astım bir incir ağacına
elimi her kavradığımda
ve unutulmuş doğduğum şehrin tüm kırsallığını
işte o zaman sen/daş oldum birazda

aklıma takılınca güzelliğinin yüzümde çölleşen haritası
eski zamanlardan harab bir türküye uydurunca adını
ve yakıştırdınca seni bir kelebeğin uçuşuna
anladım ki yok fayda
gözlerinin dilimde çıkardığı yankıya

yarım bi şiir var aklımda hala
dokunmaya korktuğum
avuç çizgilerimden doğduğum yarım bir aşk
seni unutup başka bir yüze aşık olmaktan ölesiye korktuğum

bilmiyorsun
seni içimde büyüten ve durmadan sancıyan ağrıyı
hangi şiiri yoklasam bu yanımla
sert sakallı bir şaire batıyor
küle ve tütüne
ayazda bi gömlek var üstümde
ellerim buz kesmiş
zangırdıyor dişlerim
saçlarımda rüzgar
düşlerim ölü ütopyalar doğuruyor
dilime varmadan başkentlerinde ağaçlara asılan ütopyalar
düşlerim bir kızın düşünüyüşünü alıyor
ah düşlerim!
yarım bir tiyatrodan hep seni oynuyor

yüreğime takılınca saçlarının esmer karı
tükenmez aslen ama
susar biter
toprağına düşerim
sözüm mü kalmadı sana dair güldürme beni
sudan ateşten havadan
seni soluyan ben
an geldiğinde boğan
sen değil misin beni aciz kılan
bırak yetim mi kalır ne olursa olsun yer yüzü
çöle dönsün isterse okyanus
banane

sislenirim ben bakma sen
ne zaman aklımdan Atıllayı geçirsem

gönlümün avlusundan havalanan
kağıttan güvercinleri ökseliyorum yine
suretim unutulmuş bir Anadoludur
kışın aklına gelir
yazın unutulur
ılık geçer oysa her mevsim dudaklarında
güldüğün yeter bırak
ne olacaksa olsun hatta
sana bile susarım ben birazda

Ve zaman dururken bileklerimden sen geçe
üşümüşlüğüme teslim ettim hafif meşrep bir kaldırım gülüne
söndürmedi
hiç bir orman yangını
içimi senin ısıttığın gibi ısıtmadı

zaman durdu bileklerimden sen geçe.
ve sen benim başka dilde doğan yüzümdün

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785478/sen-benim-baska-dilde-dogan-yuzumdun.html>

Aşkın S'siz Hali

Kudüsüm
Meryemim
Leylam
Şirinim
Ak gerdanından süzülen terinim
Düşür beni ayak izine
Düşür beni doğduğun ellere
Düşür beni yalnızlığının bekaretine

Yüreğimin soluğunu süsleyen esmer isyanım!
Çağlar boyu acısını çektiğim halkımın yüzü
Omuzlarıma yük diye bildiğim eflatun sessizlik
Üfür nefesime ve zifire çalsın gök yüzüm

İnadım inadının hırçın kelebeği
ve kozasızlığında çırpınan kör bir adam
diz boyu başaklar
benden habersiz boşa geçen zamanlar bunlar

Beklediğimi bildiğini bilsem
çürürdüm beni bıraktığın sularda
ama unuttun beni belgesiz bir zamanda
Hep sağ elimin işaret parmağının arasında sıkışmış
bir nefessizlik kendimsizlik

Ve huzurun mavisini alt üst etmiş dilindeki onlarca oyun
yine üşüyorum diyorum gel koynuma
az biraz soyun
"sevda baştan gitmiyor yar ile yatmayınca"
gidişimin resmiyetini kazımış ruhuna

Mezopotamya kadar yoruldu
Dizlerim kanlar içinde
yalvar yakar dağ eteklerine düştüm
Sustuğun yüzümden yarana düştüm
Ve biliyorum bir zamanlar ak düşün/düm
Bu yüzden her gece kirpiklerine düştüm

Acımı acına kat demiyorum sana
Elimi tut ya da sev istemiyorum
Göğüm ol ve yağmala şehrimi
İsyan yüzüm ol dağıt yüreğimi

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797834/askin-s-siz-hali.html>

Beni kendi cümlelerinle sevmelisin sevgilim

"sevdim diye bir çaya tav oluşum "

kısra kesmiş bir dilin gece nöbetindeyim
ne dokunabiliyorum yüzünün ayazına
ne yazabiliyorum seni beyaz bir kağıda
kendini dinlediğin odanın duvarıym sevgilim
küfre çalan bir isyanın acemi çırpınışları
gözlerimi bile görmeden bilmem kaç kez ayrıldığın sevgilin.

ötesine berisine sövüp saydığım
an ve an sıkıldığım bu topraktan kaçıp
ayağının değdiği toprağın olmayı ne çok istedim

bende kalsaydın daha çok sevmezdim inan
mavi bir düşün sırtında gözlerime bile bakmadan gittin
gidişin yangındır
ciğerlerimdeki acının dumanını
gecenin yüzüne savurduğum bakışlarımdır

ve gitmek en çok sana yakışandır
ki biz bir kez bile nefesleşebilseydik
solusaydık aynı kentin pis kardondioksitini
-bu ülkeyi yangın sarardı-

beni kendi cümlelerinle sevmelisin sevgilim
hiç bir şairin aklına düşmemiş
aşkına gebe kalmamış bir gece de
rahmine tohum niyetine ekmelisin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799180/beni-kendi-cumlelerinle-sevmelisin-sevgilim.html>

Ferzê III

yüzümün sesinde tasviri yok ferzê!
milyon yıldır
yalnızlığın bile terk ettiği bu yalnızlığın ortasında
ve milyon yıldır bu yalnızlıktan uzaktasın
karanlıktasın
karanlığınım ferzê!

aynı aşkın körlüğüne yol alan
bir birinden haberdar ama yalnız
iki farklı ışığız ferzê!
oysa ki
ardımda bıraktım yarılan nehri
yıkılan kenti
yakılan kadını
günahsız bir el bekledim
sırf günahkar bir bedene atılacak taş olayım diye
yüzüne atılan her bir kin"de
günahkar bir taş oldum ferzê!

dilini ısırığın çölün kuraklığında
çıkmasın diye ağzından adım
saçlarından omuzlarına
omuzlarından sırtına damlayan terin tuzlu yolcuğunda
yüreğinden fıskırayım diye göğüslerine
susuzluğunu gidersen diye dudakların
hayalini kurduğun o masum deniz olmalı tüm telaşım

şah damarını kesip attığın
umursamadığın
onlarca ölü bulutun arasından sıyrılıp
sana yağmayı ne çok istedim
çocukluğunu avuçlarıma bırakarak gittin

karanlığında
çok uzaklarda
sağ kalan o tek duvarında şehrin
eski dilde yazılmış
halkıyla kanamış
bir alfabeydim ferzê!
keşfi bekleyen surlarım ve karanlık ormanlarımla
sadece senin olmayı dileyen unutulmuş bir harabe

söyle!
gülme sana yasakken ben nasıl gülerim ferzê!
dudaklarının kıvrımlarındaki çocuksu küşüşüne

yüzü kendine yabancı bir uzaklıkta
evet uzağında
ama aslında hemen şuracığında
iki iri gözün birbirine denk kirpik mesafesinde yakın
dudaklarınla susuzluğunun arasında
amansız bir boşluğun uçurumunda, uzakta
ama aslında yakında
evet çok yakında
ısıklık mesafesinde bir nefesin nefese ve

bilerek menziline girmiş bir hedef kadar açık
sınırdan geçemeyecek kadar korkak
hayır
aslında çok uzak

...

ezilir diye ismin
öznesine yüklem bulamadığım
kırılır diye ruhun
yüklemine emir kipinde yaklaşamadığım
bir cümlesin ferzê!
hep ötesinden seyrettiğim
o kadın sensin ferzê!

yazılıp silinen ve durmadan değiştirilen o cümle ve
yazılıp silinen sonra değiştirilen adımızdı ferzê!

şimdi söyle
atlasını şaşırdığım bu boşlukta
ben nasıl bulurum seni ferzê!

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/817039/ferz-iii.html>

Ölüme Lirik Dokunuşlar III

kendi yasını tutan ölüler ağladılar.
her şey yağmur içindi.
düştü tohum topraklarına.
her şey tekrar dirilmek içindi
topraktan
ağladı ölüler
toprağa

sürüldü sürgünler,
sürgünler
yağmursuz
düşlere
kuruldu
umutsuz
bekledim
parladı gözleri karanlığın
ölüler düş/tü
toprağa
yağmur içindi

sallandım ve saklandım
o boşlukta
kesik birer baş gibi
yaşamak dedim
toprağın bağrında usulca
yağmursuz yeşeren
göz yaşlarına
ölüler
sürgündeler

Deniz Pınar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/817769/olume-lirik-dokunuşlar-iii.html>

Vazgeçişler Ustası

asla dememek için çok uğraşım.
olmadı
"sevmek" dile gelmese bile
gözünün karasına bulanmak,
acıdığını bile belli etmeden gecelerce yanmaktı
bunu da sen anlamadın

ellerimin üşüdüğü o kuytuda
beni sen eden alnımın meçhul yazısından
yeniden yeşermeyi bekleyen yar/a/dan
vazgeçtim

adını zikrettiğimde cılız bir dal gibi titrerdi bedenim
tüm kırgınlıklarımı senle iyi ederdim
ne zaman düşselesem alnımdan öpen yine sendin
ki ben
tüm vazgeçişlerimin ustası
senden geçmeyi beceremezdim

toprağa düşen kararsız bir buğday tanesi gibi
ellerine çok direndim
kuraktı yalnızlığım
bahanesiyse sağ yanağını örten saçların

hep tekil bir topluluk gibi dimdik
güleç
ve cesurdum
mezapotamyayı uçarak geçen bir martı gibi
içerde ağır yaralı
sadece çocukluğunla büyümek isteyen hınzır bir çocuk

vazgeçtim
bir daha asla dememek için ve
ısırarak çok kanattım dilimi
sustum bir uzak sevgili gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822214/vazgecisler-ustasi.html>

Aldanmak

I
[italik]sonra sen
herkese benim gibi üzöl
herkesleşsin herkes
[/italik]
saçlarının yokuşundayım
darlanmışım
bulutu küstürmüşüm belki
acımışım çünkü benden el çekişine
ve gitmişim senden
ve dahi kendimden bile

ayarı kaçık bir ağlayışım gözlerinde
en mutlu anında ayağına basar ağlatırım seni de
mutlu bir gömleğin altında
mutsuz bir ayakkabı gibi dururdu elin onun avuçlarında
gülmesini iyi becerirdin buna da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823175/aldanmak.html>

Yüreğinle Rec'medildim

bir eylül günü şiire durunca dudakların
kirpiklerin bir hançer gibi kesti bileklerimi
kanımı sesinle okşadın
düştüm
yüzünün içimde belgelenmiş tarihine
yüreğimin kıblesin de
gecenin dini de olur imanı da
göğümde çıldırıyor -sessizlik
yaban kalmış yetim bir çocuk gibi

ellerimde uysallaşıyor
keşfinin mecnun örtüsü leyli saçların
duvarlar yüzünün yüzüme cilveli haritası
seni de beni de uyutmaz sonbahar

güvercin kanadından/kanından
bir tüy ve mürekkep
nasırlaşan etime batıyor
oysa ağrıma gidiyor dilinde ve içinde
adımın geçmediği her cümle

ve hücremde
yeni bir umut olarak tekrar müjdelenirken sen
anladım !
zaman sinsî bir akrep gibi
unutturuyordu beni
aşk damarlarımı kesip suluyor
köklerimi acıtiyordu

içimde yüzümün unutulma kehaneti
yazın ortası ve kara yel
gün doğumu ve sen
sonu her daim üç noktalarla biten
ucu açık bu aşk

-Ah bir kez bile rastlasaydım gözlerine
gözlerimle vursalar da ölmezdim -

teninde tenimi yalayan rüzgar
seni katık ediyor bu yaban sancıma
ki acımasın diye
şairlerin mısralarında terk ettiği kadınlar
bin yıldır
bizde
aynı şiirde
çarmıha gerilmeyi
bekliyorduk sevgilim
dünyayı aşklaşan bir devrimle tekrar alevlendirmek için

mahur duruşun
ve omzumda o çocuk hayallerin
demli bir çay gibi çöreklenince içime
kurşuniye çalan bir Midyat akşamı
solmasın diye son gülümseyişim
o tanıdığım en son güzel gülde
yüreğinle rec medildim

Deniz Pınar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824468/yureginle-rec-medildim.html>

Altı Şehir ve Tutulma

"Hadi, bastır göğsünü göğsümün gergefine
ve söndür tüm öpüşlerimizi"

Altı yaralı şehirden geçtim
Altı yaralı şehrin altı yalnız ağacına
-adının her harfini dişlerimle çiğneyerek engel olduğum-
altı masum gözyaşı akıttığım
altı çaput bağladım
sen özgürlüğümün son bulduğu tek yasağımdın.

Ve gece nazlı bir anne gibi
göğüsleriyle nehirleşirken çöle dönen tenimde
ve en çokta büyütürken unutulmuşluğumuzu
-ki denizler balıkların mı yoksa martıların mı gözyaşıdır diye sorarken o genç kız masum bir bulut gibi-
ama sırf sende unutasın diye yüzüm,
yüzünü unutmak için kaç gece yalvardım kendime.

göğsümün tahtasını deşen sancıyı
-yani adam olduğum kadını-
öldürmeden düşlerimden hemen önce
ve kurtarayım diye yaralarıyla övünen şairlerin gece hummasından
çok acıttım serçeleri
başını ezdim
tüm üç harfli faili meşhul yalanların
oysa ben kırıldım
kırılan sancıyandım
seni unutmak içinse
kendi bileklerimi kesmiştim

Altı üstü ben gibiydin
altımı üstüme getirmiş ve gitmiştin
oysa içimde yeşerirken yeni yetme bir kavak ağacı gibi
boylanırken tüm gölgeler güneşin isyanıyla kaldırımlara,
yaşarken kendi kanlı canlı seni,
ve henüz dokunmuşken sağ yanağının soğukluğu
sıcacık kinime
sıcak bir çayın damağında kalır gibi
nasıl gitmiş olurduk bir birimizden

sonra

...
..
.

Adımladım tüm şehri,adımladın diye
Her gün aynı saatte ağladım ki belki ağlayışlarımız dökülürdü tuzlu ve kaşıntılı
çürürdü bulutlar
çürürdü gözlerimizin altı

..

19/07/14 Çanakkale

Kaynak:

??? (Kuyu)

sin şın

ve akla kara kadar akla zarardi yusufum .
içime düşmüştü.
akıtıp ruhunu çölüme
yeşertmiş ve yükselmişti .
ah! tam alnından opecekken üçüncü günde
kurudu gözleri.

Benim adim şeddad

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856849/65191-65262-65167-kuyu.html>

Ayakta Onbeş Saniye

Ayaktayım.
Gözlerim sıkıca kapalı ama, göz
kapaklarıma yansıyan florasanın öksürüğü andıran
yanıp sönüşlerini
lavaboya dolan suyun ürperten soğukluğunu
*idik ve *okun iğrençliğini
hissedebiliyorum.

Duvardaki ayarı kaçık saat. Her üç saniyede, bir
saniye atan tiktakları.
Gazeteyle yama yapılmaya çalışılmış ancak hiçbir
halta yaramamış bir kırık pencere ve rüzgârın
omuzlarıma değen , ürperten estetiği.

“Ayaklarım karıncalanıyor”

Karşımda muhakkak bir sarhoşun
aşk acısını çekmiş, parmaklarını bağrında hissetmiş
bir ayna olduğuna bahse girerim. ışığın
yüzümdeki çizgilere ayak uydururcasına yanıp
sönmesi ve buna rağmen gözlerimi sıkıca kapalı
tutmam, kendimin- tanıdığı en büyük korkak
ihtimalini artırıyor.
Gecenin bir saati beni istenmeyen adamların
bekleme odasına iten güç,
gözlerimi açmamami
sağlayan güç .
Her şey aynı.

“Gözlerimi açtım”

Uzamış sakalım ve alnımdaki çizgileri, saçımın
kilometresine düşen ak telleri şimdi daha iyi
görüyorum. Ayaklarımsa artık benim değiller.
Baktığım ve gördüğüm.
Gözlerimi açıp, uzanıp
uzanıyorum uzun ince yüzümde. Sanki birazdan
kızıp yüzüme tükürecek, küfredecek gibi
hissediyorum.
Ve içimdeki şey - ruh da denebilir buna-inatla karşıda
duran et yığınının sahiplenmiyor hala.

Ayak parmaklarım lavabodan taşan suyla ıslanıyor.
Birinin ayak parmağından düşmüşümdür belki bende ve beni
*oktan bir havluyla silip atmıştır. ıslaklığımı ve tüm
sızılarımı. Ellerimi usulca biriken suya
sokuyorum. Sanki bir sevişmenin başındayım ve
uzadıkça uzasın istiyorum. Vücudumu komple saran yakan şey neyse
soğutsun istiyorum. Ellerim sanki hiç bana ait
olmamışlar. Farkına varmadığım nasırlar ufak tefek
kesikler....

En son hayatın izlerini temizliyordum.
Sağa sola bir *ok gibi sıçrattıkları yanlışları kendi
temizlik anlayışımla üzerlerine i*ereyek
temizliyordum.ben profesyonel bir temizlikçiyim.

Yenisiyle değiştirilip kullananımdan kalkan
ağrılı,yaralı ,kanamalı tüm hayatları toplayan,
karşılığında yüzünüzü bir soytarı edasıyla güldüren
kişi, temizlikçi ...

Benimdim.

Ellerimi bulanıklaşmış sudan çekip cebimden yarısı
içilmiş bir sigara çıkarıyorum.Yakıp ömrümün arda
kalanını ve dumanını üfleyip aynadakine, bir
gülümseyişte ona hediye ediyorum.
Sanırım şu an hiçbir şey hissetmiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858799/ayakta-onbes-saniye.html>

Derdâ

[italik]Büyümeýi unutan çocuklara (Derdâ'ya ...)[/italik]

oysa say desen
bir çırpıda sayarım geçmiş otuz yılı ve yaşanacak otuz yılı
seni bulmakla sevmek arasında geçen tüm hayatı

Ah!benim karanlık zindanlara düşen gölgem,yeni yetme çığığım
Yarıda kalan gülüşleri toplayan bir eskici gibi
yarım kalan hayalleri topladım.
kanınla kuruyan çöllerin susuzluğunu,
ağlayamamanın çaresizliğini şimdi daha iyi anlıyorum.
ağlayamamak senin adın.

göğsüme yatırıp ,yüzünü ellerimle sakladığım ,
ağzımdaki tütünün sıcaklığıyla ısındığım ve
tüm faili düş cinayetlerinde sandalyesine tekmeyi ilk ben attığım
yangın
taze nefeslerini savururken gece çok omuzlu bir kutunun içinde
ölümü ezberledim çamurlu yüzlerinde

Ah yüreğim!nasılda hızlı atardı
dalında yavrusunu beslemek için duran aç bir serçe vurulmasaydı eğer içerde
Bir anda değişti ruhumun hüküm sürdüğü hüznüm
ve ben yüreğimin yarısında Gazzeye düşen top bir mermisi
diğer yarısında Rojavada
ölü bir bedenın eşek sirtında
yük niyetiyle taşınan cesetlerdim.
ölendim
öldüren.

anneler çığıklarıyla ayazı keserken sıcacık nefesleriyle
yazdıklarını aradım
sahibini kokusundan tanıyan aç bir köpek gibi
kaybettim
kaybettim adını
ki adın her anıldığında bende bir yangın
dudaklarını Bastil'e benzetirdi bir adam
hiç gocunmam,
benimde benzerdi esmer tenim hiç büyümeyen çocuklara
benzerdi yüzüm tüm kütüphane yangınlarına
dahasi bana sorma.

parmaklarım saçlarının gölgesini tarıyor
tarıyor parmaklarım gökyüzündeki
ağlamayı unutan bulutları
bulutlar diyorum
asılı kalıyorlar
altındaki fidanları kurutuyor
güneşi kızdırıp küstürüyorlar

katilini hiç görmeyen
kendi halinde bir cesetti.
kanı toprağı öyle bir sulamıştı ki
bir daha asla yağmura gerek kalmamıştı.
adına dili dönmez,
söylediklerimi de hiç anlamazdı
yetim bir kızdı.
Derdâydı...

Seslendirme : Deniz Pınar

Kullanılan Ezgiler :Hossein Alizadeh - Lullaby,Hossein Alizadeh - Souls Hymn

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872223/derd.html>

Ağıtsız Ölüml

Ben yaralı serçeleri çok sevdim.
Ben bir ara gülleri de çok sevdim
ilk ve son dediğim
Ruhumu istimlak eden acılarımı
onla iyi ederdim.

Sonra geçti üzerimden bir toz bulutu
yağdı usul usul üzerime
Sakallarımđan yağmurlar süzüldü toprağa
toprağa dönüştü deniz
Deniz toprak oldu
Toprak kirlendi
Ve ben o son gülün dibinde bittim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878660/agitsiz-olum.html>

Bulanık Düşünce Yoğrulmaları

ve sonra o perde de aralandı
olmayan sesleri duydum.

sensizlikten
senlilikten
fakirlikten
zenginlikten
nefret ettim

kendimsizlikten ve eylemsizlikten
oturmaktan
yorulmaktan
içtiğim sigaradan
içmediğim şaraptan
balkonlarda beklenen kadınlardan
pisliği yüzünden adım atılmayan bu sokaktan
gülmeyen yüzümden
seni hatırlatan bu kolyeden
nefret ettim

paslanmış kulaklarıma ulaşan bu sestem
ölmümlülerin ölmümlülüklerinden
ve dahi yine senden
damağımda yuvalanan tadından
gelmek bilmeyen kalp ağrısından
ağlamaktan
direnmekten
parklardan
ve içindeki salıncaklardan
top oynayamayan çocuklardan
güldüremeyen palyaçolardan
tımarhanede şairi oynayan delillerden
delillerden
nefret ettim

istemekten
istenilmekten
kandırılmaktan
umarsamaktan
ve bazen umursanmamaktan
ipimi elinde tutandan
tutmayandan
tütünü bitmiş tabakamdan
kağıdı tükenmiş tütünden
gazı bitmiş çakmaktan
nefret ettim

çimlere basmamaktan
basanlara kızmaktan
çiçekleri koparıp gül yüzlü sevgiliye verememekten
nefret ettim

yazın terlemekten
kışın üşümekten
denize adımla girememekten
saçlarını görememekten
elini öpememekten
güneşi görememekten

annene selam verememekten
seni sevememekten
-ama aslen yüreğiniyim ben-
yoruldum

Deniz Pınar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/884208/bulanik-dusunce-yogrulmalari.html>

Bir Düş İçin Ayrılık Bozlağı

unutulan şairler mezarlığında yatan yüzüm ve
ısınmak için yaktığım kitaplarımla
ve
küllerinde
uyutun beni
o kuytu dehlizlerde
kokalım buhran
kokalım kitap

ölüm ki
her zaman ılık kabul eder toprak
üşür hırkam
ve sen
ben
vazgeçtiğimiz yüzlerimiz
biz
bir eylül ortasında
"belki yine geliriz"

yine gelirler
Beyaz ve siyah atlarıyla
dört nala serüvenciler
yollarda
macera ve heves içinde sığınır
telaş içinde dudaklarını kanatırcasına ısırın adama

Bir devrimi kucaklar
yanan şehirlerden,
yıkık duvarlarından ,
sınırlarından geçer onlar
zalımın kızı
aşkakesmiş bir çift göz yüzünden
yani her şeylerinden
vazgeçerler

tüm öfkemi
ellerimin titreliğinde bir tütüne basıp
gözlerinle taşlanıyorum
ben
sana
recm ediliyorum

elimini tersiyle silip yüzümdeki kanı
dilimle tadına varmak gibi
-kendi kanının tadına ilk kez bakan her insan gibi-
iğreniyorum.

iyinin ve kötünün arasında
sağıma ve soluma
göktekine ve yerdekine
yalpa vururken düşlerim bir bulut içinde
ölüme hasret serçeler geçti çölümünden
susuzlukları
aynı ben

yanan kara lastiklerden
bahseden o kadın
ve büyük gelen önlükleri ilkokul çocuklarının
"durmadan kanayan bir şeyler var
ölüme direnen şiirler
haziran ortasındaymışçasına terli
gözyaşı kıvamında ıslak
ve kanayan
bir
şeyler
var
gözlerimde
beklemekle usanmayan."

dudağımdaysa işteş yapılı bir antep akşamının mayhoş ıslığı
koynumda sendaş günahlar

ve ben bu karanlık ormana saplandığımdan beri
bu yapışkan
bu kirli hüznün gözlerime meylettiğinden beri
tek tek astım tüm sevdiklerimi
dar ağaçlarını kendi ellerimle çizip
yüzümü ve sesimi karanlığa iliştirip
bende öldüm sen gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893129/bir-dus-icin-ayrilik-bozlagi.html>

Nazım'a O Elmayı Ben Sattım

Nazım'a o elmayı ben sattım.
Soğuktu.
Islanmıştı.
Geldi ve tenekedeki ateşte ısındı.
Kendi ellerimle bir tütün sardım, uzattım
İçmedi.
İçmesin.
O, o zamanlar nazım bile değildi.
Elma dedim sevmem dedi,
sevmen şart mı dedim güldü.
Islak bir geceydi.
Üşümüştü.
Üstümdeki yeleği tenekedeki ateşte ısıtıp sırtına verdim.
Hatırladığım, o nazım bile değildi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901476/nazim-a-o-elmayi-ben-sattim.html>

Hiçlik

gözleri şafak ikindisi bir uykusuzluğun kuranderindeyim
sağ kulağımın daha az işittiği o kar beyazı üşümüşlüğün
yüzünde his bulan gözlerimin ıslak kıvamında
dudağımda yarım yamalak bir ağıt"
kapındayım

üzerinden geçtiğimiz tüm kara parçalarından bu yana
eskiyen bedenlerimiz
ve aptalca gülümseyen dudaklarımızın altında biriktirdiğimiz
zikretmeye korktuğumuz isimlerimizle
hep kanlı canlı bir cenaze törenindeyiz
ben seni
sen beni omuzlayıp
kayboluyoruz saçlarının karasında
razıyımda
bir kez daha gülseydin dudaklarınla

"şiirsizdik"
devrim sonrası bir kalabalığın tam ortasında
en mutlu olduğumuz yerden unuttuğumuz.
yarımdık.
kalmıştık.
her
şey
gibi.

Zaten sayılmazdı bu tükeniş
iki gelgit arasında sıkışmış bir dille
öfkem ve hasretimle
ancak bu kadar yazılırdı
yazılan

kehanet edilen bir şiirsizlikdi bu
evelinde ne yazdıysam da
sonucunda onu buldum
devamı da vardı aklımdaydı.
devamında.

Deniz Pınar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916316/hiclik.html>

Hikâyesi Allah, şiirini sen yazarsın

"Hikâyesi Allah, şiirini sen yazarsın" *

-lı nâv dengê bâhre geriya hemû cîhanamın-
Dedi kadın
Ben ağladım.

Yüreğimde yarası dağlanmış bir boşluk
An sonra adını haykırdı Mezopotamya
Azar/azar dindi sessizliğim

Üşümüş gözleriyle iki çocuk
-iki deli özgürlük -
Santim santim çürüttü, dilimden yüz bulan yüz çizgilerini.

Ne kadar korkum varsa hepsi intihar eylemi.
-Allah'im bende mi ölmeliydim-
Sen gittin

Ah yüreğim!
Hala, sıcak somun çalarken yakalanmış bir sokak çocuğu gibi
Hiç en iyi çocukluk arkadaşı olmayan bir çocuk
Ve ayrılık
Giden günlerin çarmıhında gerildikçe
acısı depreşen yaralı bir hayvan

Oysa
Kalp atışlarımızdaki dinginlikle
Uzak bir kentin bahçesine bağdaş kurup
Karıncalanan ayaklarımızı birbirimize ovalatmıştık
Ucu açık bu cümlelerin ütopyasında
Ki zaten tüm düş pencerelerimde bir aşk hazırlığı
olmayan odamın çerçevelerinde...

Şehrinin kaldırımları diyordum en son
Ayaklarımı, ayaklarının değdiği yere değdirmeden ölmem!
Hem işteş hem tekil

Artık ölebilirim sevgili.

Aklımdan aklına düşsem
Hiç şüphesiz bir martı ağlardı
Martı ağlardı ve ben
Tüm dikenleriyle bir gülü susarak kanatırdım.
Kanardık içten ve sessiz...

Suskunluğum olurdu
Beklemekle yıpranan yüz çizgilerimin payına düşen gülümseme.

Yorgundum
Çünkü omuzlarımda yüz yıllık bir yalnızlık taşıyordum
Yaralarım vardı kanayan sonra hemen kabuk bağlayan
Ki içimde sensiz bir kargaşa
İçinde ben'li bir kıyım
Korkuyorum, bu ateş yakmayacak bizi.

Aklımdan aklına düşsem...
Hiç şüphesiz bir martı...
Ve ben tüm dikenleriyle bir gülü...
Kanardım derin, içten yaralı.

Deniz Pınar
*Sedat Balun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916622/hik-yeni-allah-siirini-sen-yazarsin.html>

İlk Sancı ve Ferzê 'nin Doğuşu ...

[italik]Bu kaçınıcı içe dönüş?

Kaçınıcı yakarış.

Zulamda hasretin, göğümde yüzün, sadece yürüdüm.

Tüm aşkıl kuyularımı doldurup yüzümün hüznüyle

yüzümü çöle döndüm

(Ferzê)

[/italik]

[italik]Yazmalıyım dedim

Sadece yazmalıyım.

Deliler gibi yazıp,

Tonlarca şiir çizmeliyim tüm bedenime

Hayalden gerçeğe ve ezerek ismimin tüm yankısını

Bir çiçeğin özünü emerek ve uzatarak ömrümü

Tuza ve kana ve şaraba kandırıp ruhumu

Yazmalıyım.

İlk günün sancısını umursamadan ve utanmadan kağıttan,

Anlatmalıyım, gönlümün eşğinde çatlarcasına koşan izdüşümü ...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/927073/ilk-sanci-ve-ferz-nin-dogusu.html>

Aşk Revan

bir ah ile ağlatıp yerle yeksanı
leylanın yüzünden mecnunun çölünden geçtim
zalımın kızı bir çift göz yüzünden
uykusuz rüzgarın gönlünden kor ile geçtim

kanadı kırık güvercinin yen'i bağrımda
susar apansız bütün mağralar eğilir önünde
gölgesine saklandığım çölün yüzünde
güneşin yüzünden kor ile geçtim

yüreğim deldi ferhatın aşkı
ah etmedim gönlünün harı
yaksa da bağrımı yakup un yaşı
bütün bu ahlar yar senin için

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/930522/ask-revan.html>

Aşkvatan

üç ve sıfır
ve toplu bir yalnızlık
soyunmuş "ulu orta"sından utanmayan bir çıplaklık
caddeler alabildiğine kalabalık

kedere eş yanan odamın sarı lambası
ve dokunsam yüzüne eminim
kırılır parmaklarım
ve sen tüm çıplaklığınla cudi kadar yürekli
bir güvercin kadar ürkek
ne zaman sussam sesine kurumuş bir nehir
And olsun dinmeyecek bu sevda

asi bir nehirmişçesine yatağıma sığmadım
hep sana aktım
gül astım kapanmış tüm gözlere
akla kara bir gömlek gibi
giz oldum gecenin gölgesinde

örtüp tüm kıyımları üzerime
bende öldüm ulu orta
tüm çıplaklığım ve kimsesizliğimle

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/946321/askvatan.html>

Yazamamak için-

burun deliklerimi zorlayan ıslak asfalt kokusu
ağır kanamalı geçen gün ağırlıklarına denk yabancı ağrılarım ,
on dört-on beş dakika arası -bir dakika-
ve aşk
hala tek hece
ve kalbim
faili sen olan bir cellad.

Bir eşgali vermeye nerden başlamalı?
-alnını dayadığın otobüs camındanmı-
anlatamamakla yazamamak arasında gidip gelen yüzün,
ve yüzyıllar sonra gelen
damarlarıma zerk eden hüznün.
Yüzün.

dilimi yüzünün boşluklarında gezdiriyorum.
bensiz geçen tüm zamanların acısını hissediyorum
parmaklarımla saçlarını tarıyorum,
unutmakla hatırlamak arasında kör bir savaş veriyorum
saçlarına beni hatırlatıyorum.

aklını aklımın tavan arasına kilitleyip bir oyun oynuyoruz.
yüzlerimize geçirdiğimiz gülümseyen maskelerin ardında
aşktan ağır yaralı kurtulmuş iki savaşçısı gibi bir birimizi tamamlıyoruz
bensizliğin açtığı yarayı dağlıyorum göz yaşıyla
dağlıyorum göğüsünün altında duran beni
kendimi iyi ediyorum

iki bulut oluyoruz
iki farkı şehrin sınırında kesişen
uzanıyoruz hayale
gözlerimizin ardında saklı gizeme.
utanıyorum ağlarken sen
ve düşerken bir yağmur damlası olup yer yüzüne

yazamamak içindi her şey
ellerim kayıp giderken hayalinin yüzünde
seni tekrar diriltmemek içindi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/955024/yazamamak-icin.html>

Bir Aşk İçin

alıp veremediğim bir Şey yok kendimle
kendimden alıp baŐkasına verdiğimde

ve bir rüzgar esip pencereden
ve az sonra geçince
tülün yıpranmıŐ yüzünden
o an yaka paa eder beni eski bir üşümüşlük
oturup beraber ağlarımız serelerle
az kullanılmış bir Şiirin tam da göbeğinde

Çok suskunluk
Çok acı barındırır gözlerde
alıp veremediğim bir Şey yok kendimle
kendimden alıp baŐkasına verdiğimde

hüznüme eş bir çift göz görsem
bir çift göz beni görse
sakallarımı sürerdim yüzüne
sakallarımı yüzüne sürerdi
sakallarımda
denizin içinden geçen rüzgarın uğultusu
içsel bir kanamanın sukutu

deniz kokardı yüzü
yüzü yüzüme değse
deniz kokardım
ki içimdeki aşk
salya sümük
kısa donlu bir ocuk
Çocuğun acıyla ağlardı

hiç aldanmadan yaŐadım sanırdım
kendime ve sana
hiç aldırmadan
ağladım

arar durur gözlerin kendini Şiirin içinde
Şairin içindedir kendin
ve kadınısındır bir Şairin

hala soruyorsan kim bu diye
ne diye
yok öyle bir Şey
aşk diye
ve alıp veremediğim bir Şey yok kendinle
bu acılar
hala yar'a'm dan hediye ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985761/bir-ask-icin.html>

Gece Bozlağı

Zaman akıp giderken pencere pervazından
ve yağmur döver beni
-aşk her zaman ıslatır.

Başlar yarım kalanların konçertosu
Bir yarımın kanadığı anda
ıslak Tam'lara.

Gün doğumunda batar güneş cücelere
Onlar da döver pervazın camlarını
-bu sefer yarımliğın tam olma gözyaşlarıyla

Ağlar ve ıslak, ıslanmıştır bu acemice çırpınış
-göğsünden sökülen bir sancının-
acıyla açılan yüzlerde

Ah! Zalimdir oysa artık Mona,
-Sezai'nin şiir bozuğu parmak uçlarında
Yine de uykusunda ölür her gece
iki başka yarımın zaman yeşili hayalinde

-Güneşin doğuşuyla başlar adaletsizlik ve sürer
yüzünü
anın içinde bir annenin ayaklarının altına-
ki en adaletli yer ve andır bu aslında...

31,03,2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009646/gece-bozlagi.html>

En Uzun Yol

"en uzun yol gitmektir"

İçimde zehir gibi
bir gerçek,
gerçek,
jilet gibi
ve yorgun
ve cehalet mutluluğu
içimde
içinin düşsel sükutu...
[italik]

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1027662/en-uzun-yol.html>

Merdümgiriz

“Orada beni bekle! O yankılı vadide

Mutlaka buluşacağım seninle.”

Poe

Bana ençok iki satır kalir
Ardımda
Bir çift zalimin karanlığında
Şemsten huda ve üç satır
Sürer yüzüme
-çaresiz-deriz amenna.

Böyle buyurmuş buyuran büyük buyruktan
Tâ tez zamandan kalan ahirat

Safagin savkına dört
Ve beşten sonra tekrar dirilme
ş î'n'den şîne'ye
hemde tam ortasından.

Ve karanlıktan iki
Saçlarının siyah girdabından sonsuzluk.
Giderken "o siyah geceye" üstümde
Yedi uyuyan bir serinlik.

***[farsça merdüm, [kimse] ve -giriz [kaçan]'dan merdümgiriz.] insanlardan kaçan, çekinen, onlarla birlikte olmaktan hoşlanmayan kimse.

Deniz pinar [ikiyanayaşla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030174/merdumgiriz.html>

Zift

[italik]

"Artık geniş yapraklı bir darağacı paklar bu zavallı ruhumu"

Gümüş ve rüzgardan seslere kapılıp
Bir gülüşe ve yüz çizgilerine feveran
Bir ah ile yeksan
Ve umut.

Bak! Dimdik ayaktalar hala, o ilk sevişmesinden sonra
Hala
Biraz toprak
Biraz yağmur
Çocuk gibi büker boynunu, bir al karanlık
Karanlık
Karanfil
Ölüm çiçekleri
Mavi bir gecenin koynunda
Boylanır durur
-sonsuz-
toprağın altında.

Saçları sevmeli insanoğlu sonra.
yüzleri,duruşu
ve o eflatun gülüşü
sonra sesleri
Çınlarken,boşlukta ve karanlık
içerken beyaz mermeri tam da baş ucumda
üşütmeli(mi)

Ve aşk
Ebediyen Aşk
Ete kemiğe bürünen Aşk
Geniş yapraklı zavallı ağaç
-Kendi çaresizliğine,çaresiz bir ağaç-
yeşertmeli kolundaki ilmeğin hüznüyle
can çekişen bir bedeni.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1045872/zift.html>

Ve Ölü Kuşlar

"Aşk, hayatın,kavganın ve savaşın ta kendisidir."

Ve ölü kuşlar...
hemde ilk kez, bir kelebeğin ömründen arta kalan zamanda.

göğsümün tam ortasında, yeniden palazlanan bir tufana
gözüne kapatır leyla
uzun saçlarıyla

dişlerini kırarcasına sıkmak gibidir gelince
ve anlayınca çirkin yüzünü araladığında melek
ışığa koşmak karanlığın içinden,
yeniden
açmaktır yeşile.

tut ellerimden bir kez daha gece
tut ki yüzümü yüzüne çivile.

adından ve adımlarından vazgeçtiğim kaldırımların
ölmek için yalvardığım saçların
gelirse aklıma yine
ört üzerimi gece
ete kemiğe
ve ruhumun taş soğukluğunda
bir dal gibi eğilip büküldüğü sensizliğe
bir vedadır bu gece

ki ben kurutmuşken tüm akarsuları aşktan yanan dilimle
milyon kez saplanmışken bir ferze sancısı ta içime
ve kendimi yine de iyi etmişsem kendimle
düşür beni ayak izine
düşür -seni-
yalnızlığımın bekaretine

bu son sancının son yaraları
ne dokunulmamış bir dil kaldı
ne dile gelmemiş gül
sövüp saydığım
gözlerinden gözlerimi kaçırıp
masumca utandığım!

hayattayım.

ver elini gece
demleyip yaralarımı yine
iyi edelim bizi
birlikte ...

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058366/ve-olur-kuşlar.html>

Mam

"Ne zaman yemin ettim ki ben bir daha yazmamaya ..."

havada süzölen taşın ıslığı duyulmaz olunca artık
ve tükenince bas bariton bir sesin ciğerlerindeki son nefesi
-ki ondan üflenmiş sesimin rengi, her sözcükte acıtır içimi-
ve avuç içlerindeki çizgiler dokunmadıkça ölüm ağırlı gözyaşlarına
acıyla acımak ve büyötmek gibi
içe akan denizlerin bir omuza ihtiyacı yoktur sevgili

tenimden sıyırdığım tüm kara parçalarını
adımımı hiç atmadığım o çölü,
büyük bir okyanusla söndürdüğüm yangınımı
ve yalnızlığımın bekaretini büyük bir çığlıkla bozan çok omuzlu bir yolculukta
çamurlu ayakkabılarıma gömdüm
oysa, hep bendim yarım o pişirlen çamur
tüm yeminleri bozan hep bendim

alın çizgilerinin keskinliğinde, hafif uzamış sakalı
kemiklerini örten derisiyle
yüzümü yüzüne gömdüm.
Havva'ya kavuşan Ademin mutluluğı vardı gözlerinde
içimden mermerin soğukluğına damlayan bir şeyler vardı
orada kendimi gördüm
ve ben bu cümleyle onunla öldüm

selasını işitmediğim tükenmiş bir kader
sonunu asla getiremeyeceğim bu şiir
ve türkçesi bozuk bir dilin anlattıklarından geriye
imlası bozuk ellerimin yazdıklarıyla sakladım yarımı
sakladım, yarımı yaralaştıran
ama esasen, tamamen senin yaran olan -beni-
sakladım kendimi senin içinde,
sende sakla beni kendi içinde
giz olalım ikimiz aynı yaranın içinde
ve iyi edelim ikimizi, yarım pişirilmiş çamurlarımızın içinde...

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085860/mam.html>

alaz

I.

Gün yüzünü dönmeden gül yüzüne,
yüzün henüz bir ses kazanmamışken,
ciğerlerimdeki nefesimde
Beni yorgun düşerken gördün.
Beni, asma bahçelerinden,
göğsüne düşerken gördün.
Göz kapaklarımın yangınını dindirdiğinde yağmur,
yağmur ıslatığında ruhuyla ruhumu,
beni beş metre derininde,
gözlerinin içine gömülürken gördün.

-uzak bir yoldan gelen,saçlarına düşen keder-

ki habersizdir bazen sevmeler
terkedilmiş parkların sonbahar kötümserliğinde
ve sen bir ah deyip düştün içime.
içimki yaralı karanfiller mezarlığında bir yüz
bir yüz ki tekrar anlam kazanır yüzünde,
sakallarımın keskinliğinde.

II.

ömrüm!
bu bir nidadır sırtımda
kimi zaman bir isim
ne çok söylenegelsin diye beklediğin
dudaklarımı ısırarak ertelediğim
aklımın damarlarından sobelenerek
eskittiğim

ah kendisizliğim
o gün geldiğinde sen de gitmeliydin
bak dağınık kaldı şimdi ellerin
düşgüzar ve ahraz ruhum
hep toprağında
yarımdır
esriktirliktir
saçlarımın aklarında

III.

aynı şemsiyenin altında
ve kaldırımlarda
üşümesin diye elin
uzasın diye gülümseyişin
ve üşümüş elim
elimde..
ve izi parmaklağında saklıyken
sıkılğan bir akrebin
düşük yollara
ayaklarımızı kanatırcasına

ne yazsam olmuyor-u geçeli zaman
es verdim yazmaya
ki yazsam içime bakan tükürüyordu
yazdıklarına

yine aynı soğuk üşüyor gecenin sesinde
sesim her zaman bir gizeme gebe

sustukça ve konuştukça
(çokça)
kendimden ve kentimden gizlediğim
yokluğuna...

IV.

aç yüreğimi
dudaklarımın ve bedenimin sesini
yüreğini aç
işit sessizliğimi
anlatsın sana toprağına düştükçe
yeşeren ama
hemen tekrar çölleşen dilsizliğimi

kaniyor yapraklarım
yapraklarım hep kaniyor
varlığınla
yokluğunla
kanadıkça yeşeriyor
yeşerdikçe
ben
toprağıma
düşüyorum
sakallarımındaki aklarla...

Deniz Pınar/2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130574/alaz.html>

Üşümeğe Başlamak

şimdi öyle karanlık ki
keşke yağmur yağsa denilen eflatun bir zamandayız
güneş
öyle çok kavurdu ki bizi
öyle çok yaktı ki
ama derin derin
ama incitmeden
ve fark ettirmeden
değiştirdi
yüzlerimizi
yorgun düştük bizi sessizce miskinleştiren
güneşten

-alnımızı serin duvarlara dayayarak teselli ettik yağmuru beklerken kendimizi-

ama neyse ki geçti
şimdi
üşü-
meye başladık

Ancak kararsa da hava
her sabah doğmaya devam etti güneş
nesneleri aydınlattı fakat
değiştirmede bizi

O
sessizce
ama
acılı
yazdan geriye
yüzlerimizdeki
esmerlik
kaldı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209850/usumeye-baslamak.html>

Ziyan

"aydınlansın diye gece kanatlarım var ruhumda..."

Ey!Eşkali,bir şahin özgürlüğü adı olan sen
bedenin düşürken ruhundan habersiz çöle,
çölde ki kum tanelerine sor
neden gömüldüğünü ve unutma sonrası
hep bir ağızdan gencecik feryad u figan yalnızlığı

-oysa çoğu kez yaralarından damlayan kanla büyüdüler onlar-

değil aşk -(d)an sonra yakında bir pervane
yanarken kanatları
o her daim uzak ve uzaklaşarak
suya kavuşan bir bedevi mutluluğuyla uçan
yaralansa da yandığını bilmeden yanan

sorsan Adem'e ,anlatamaz ki,göçmüş.
etiyle kemiğiyle binler geçirmiş yarada'nın izinde
sonra o da düşmüş,
ruhunun yoğrulduğu kile.

Zalimlik bu
Haykır!
Hep ve hep bir ağızdan haykır.
Duvar değilim, anlarım ağlırsam
ağlatılırsam,
nöbetler sayan insanlar biriktiririm.
aşyanımdır

zamanla yanacağımı bilir Mansur
ki değilim hallacı
Çınarım, vurup baltayı açsan gövdemi
sende kor olursun
gökten düşen bir zerre
düştüğünde zemine
okyanus olursun
Zamanı gelince soğursun
sularında saplandığı doğrudur
doğrudur Nuhun sağlandığı sularımda

artarak kendimden ilerliyorum
kör olana dek süregelen bir eksiklik bu
arta kalan körlüğümlle aydınlatıyorum yolumu
yollum yolculuktan uzak
uzak beni çağırın şem
ilerliyorum,ilmek
ilerliyorum toprak
yazıklakrebi uyandırıyorum zamanın koynundan
elimden tutup yıllarca sürükleniyor ve susuyorum

yüzüm düşeli gecelerinden
-ki en eski alfabetidir ademin-
rüzgarlarını emiyorum dilimle
saklı bütün giz
anlattıkça sustuğuma şahidim
yüzümün atlasında.

Kaynak:

Aşkvatan II

ölümün boğazını dişleriyle sıkkan direniş
dokundu sol omzuma ,dön dedi
zamanın afyonlaştırdığı yokuştan
ki her gece ve gündüz çirkinleşerek içinde bir kaygının
kaybolmak isteyen içimde yine bendim

yüzünün izini sürdürdüm
yüzünün gölgesinin düştüğü eski antep evlerinde.
çözüldü gözlerimin ağrı
uyandım
uyandım uykuya daldığını bilerek bir ceylanın
eridim ve ıslandım ışıldarken avcunun içinde
ki seni doğuran bulut mutluydu
rahminden avcuma düşerken benim

sonra bulutlar da geçip gitti
sonbahar,yağmurlar...
hiç yaşanmamış kadar taze
yüzyıllarca ağlanmış kadar eski bir keder
evime düştü, gök kuşağını oluştururken sesler.
ben anlamadan, tarih yüreğimde tekerrür etti
kelimeler acıtarak seni,
ve beni kanatarak aşk vatanımda
unutturmak istedi kayıtlarda

koşmak dediği gibi
... tek ve hür
ki -bu hasret bizim-'se
giden kim, yol nerde
saçların mesela
dökülüyor mu hala yüzüne
bir kurtarıcı beklerken yüreğim düştüğü cehennemde
dilimi sürüyorum özüne
sözü bu ya
bu cehennem (de) bizim

yanarak ve vazgeçmek zorunda kalarak bitiyor biten
ve böylece kapanıyor kapıları
-dünyanın-
çatı katına çivilerini
ellerimle çakıyorum delik deşik
(ki bu her yürekte aynı sancıdır)

şimdi ne bir yol
ne izi sürülecek bir yüz
aynada ses(iz)
yalnız
yalnı..
....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1217990/askvatan-ii.html>

Islak Bir Kelebeğin Güzdüşümü

malihülya ve lavinia
dönersem yüzümü garba
ve ah!edip içerse çay karası gözlerini
tek ve çift ve zalimliğin ateşinde
tel tel ve alev alev sapla saçlarını yarama

ki yandı avuç içlerim
düşmüş bir meleğin kanatlarıyla
ılgınlar ve süsenler böyle tükendi bir bir
ve tekrar döndük yüzümüzü karanlığa

alaca ve yalın
ayak/altlarımızda
sahra-i kebir
bu kor
bu cehennemle adımlarken adımlarını
yemin mi bu
aşk mı

anlat eyy! deycur
kulaklarımız paslanmışken sağır bir ayda,
tam da sırtından damlarken sıcak günlerin afrikası
görüleni gördü gözlerin can'ımda
ki dil'im vaktiyle çok yandı gözlerinin karasıyla
hadi gül fırtına koparan
dudak kenarların ve gözlerinle gül bana
söndürsün beklemek cehennemimi gülüşün.
gayrı dayatma sırtımı bir duvara.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1253136/islak-bir-kelebegin-guzdusumu.html>

Işık Ormanı

İmdadıma yetişiyor eski bir ruhun sesi
Ki ne zaman böyle olsa dakikalarca gün sayıyor ağlayarak içimdeki çocuk.
Bak! Soğuk Aralık gündüzlerini sokaklarda geçiren ayaklarım,
Bak! hala ısınacağına inanıyor ocakta
Bunca tufanları sanki hiç yaşamamışım,
Değmemiş eteklerim suya.

Neden üşüyorum ki ve neden üşür,
Neden ağlar adamın içinde bir fotoğraf
Zaman diyorum, zaman ki beni hayatın karşında un ufak
Güneşi doğuruyor bu insanlara.
Gel ve ver elini elim.
Ayı sevdiğimiz o soğuk geceye gidelim.
Yüzümüze muştulanan o kırmızı ayın göğsüne

Ve bulutlardan düşünce yine ayak diplerime
Hapsolunca çocuk taş ustasının gözlerine
Ki hoyrattır elleri taş taşımaktan, adım başı yara bere.
Umut denen çekiç ve örs ve korun alevi
Isıtacak seni.

Ey! Şiiri doğurmak için sancıyan yanlarım, bak!
Düşüyor kar yılca beklediğinden kin tutarak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1278241/isik-ormani.html>

Çocuk

[italik]"Hatırladığın ve bakmayı sevdiğin

tek şey olan gözlerimi unuttuğunda..."

[/italik]

Kapat nehrin gözlerini, ağlamadan durulsun.

Hayali kurulsun küçük adımlarla, kaldırımsız koşan bir çocuğun.

Siyah ve kırmızı,sıcacık.

[italik]"beni her unuttuğunda

gündelik kahroluşlarla"[/italik]

ve kasım ,aralık ve fırtına.

dağtır yüreğini, yüzyıllardır sakın denizin.

ki aşk, daima bir ihtilal iken çocuğun gözlerinde,

çamurdan oyuncaklar,ipler,tebeşir tozu, asfaltlar...

[italik]"Ve seni,her zaman hatırladığımı

unuttuğunda..."[/italik]

Aç gözlerini zamanın.

Nehir bırak orada kalsın.

İçinden ormanlar aksın.

Ağaçlardan kibritler,

yüreklerden tütün sarılsın.

[italik]"Ne çağrışım ne i mge."[/italik]

Sonra yine mayıslar, haziranlar.

Zorlar...

Hep zordular.

Bunlar yazlar.

Ellerim ise her an bentlere taş.

Yakmak lazım ormanları, çekmek lazım ciğere.

[italik]"Nihayet suya indirip tüm kederi büyük bir gemiyle...

Biliyorsun sonu gelmiyor"[/italik]

Ve o çocuk .

siyah ve kırmızı.

Zamanın kulakları.

Nehir ve ellerim.

Zaman,nehir ve düşgözlerimiz.

Ağlasın zaman, simsiyah ve kıpkırmızı.

Ve kasım, aralık, fırtına...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361284/cocuk.html>

Gece Gazeli

hadi çek ruhumu
kısılmış gözlerimle parlayan gözlerine bakarken

hazırım
çek ruhumu

yüzünün parlak
soğuk ağartısında gezerken
güvendiğim yüzün
yüzümde iken

çek ruhumu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1376949/gece-gazeli.html>

İç Sese Dipnot

Beni gülümseyişimden astılar anne.
Umudun hiç yeşermediği,
hep titrek ve nasırlı bir elde tohum kaldım.
Ne düştüm toprağa ne de su oldum
Beni cenneten çalıp bu cehenneme niye attın anne.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390490/ic-sese-dipnot.html>

Çölde Yağmur veyahut Bir Gece Yarısı

düşmüştür
ve yaralanmış bir gönlü sevmek her daim ağır ve acıdır
duvardır hissettiği yaslandığında sırtındaki izler
ki izler sonsuza dek kalandır.
ağırdır korda yüreğe yaralı bir yürek
bu bir yüzün can çekişerek
geceyi ve gündüzü ardında bırakmaktır

düşkündür
topraktan haz etmeyip
kendini inkar etmektir.
düşeceği yeri bilmek gerekir
saklanmaktır yine de düşerken ruh
hele ki sevmekten mütevellit ve mügayirken beden arşa ve toprağa
korkaklıktır
incinmekten görünce kaçmak
aynı yüzü yüz bin kere ezber etmişken

ve Musa elinde asa ile karşılarken kavmini
sen çık aradan demiştir tüm korkaklara
ve bu bir ağaç kadar yalandır açmış çölün ortasında
ve arasında yeni yetme bir şair filizlenir
bu bir alaycı kuştur

düşerken zamana dokunmak gerekir
dünün dinini ve dilini değiştirip
dokunarak ve dokunmak
zamana perde bağlayıp yeryüzüne salmaktır
günahtır
günahı saklamak için kaçmaktır
utanmaktır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403462/colde-yagmur-veyahut-bir-gece-yarisi.html>

Ölüme Ağıt veyahut Bir Sonbahar

Herkes uzakta
Yüzüm, aynada, uzakta

ve Ay ışığı, güneşi kıskandırarak geçiyor yüz çizgilerime yakışan karanlığıyla
ey karanlık! Issızlığın ortasında, zamanı unuttur bana
ateş böceklerinden korkan bir çocuk gibi sarıl toprağa
ki yürünmez mi toprağın altında yahut bir bahar mevsimi
kırlangıçların gölgesi dumanlı bir uçuş gibi

Susmak, acıyan yüzümü saklayan bedenimin içinde
Ruhuma küsmek ve sesimi kaybedecek kadar ağrımak
yine işte burada, kimsenin bilmediği bu soğuk toprakta, ölsem
Ah bir ölsem, kuzgunların bile otlamadığı bir kış sabahı
Hava karanlık bile olsa ölsem ve buna sadece rüzgâr şahit olsa
Rüzgâr ki saçlarında sesi ve dilimde adının yangını
Alev alev tutuştururken gözlerimin içini ki bahanesi bu
Biliyorsun, içim hep yanıp kül olmaya meyilli

Bir ,iki ve yaklaşıyor sonbahar
ve biliyorsun sevgilim mevsimler,bazen birbirini takip etmezler
Dönüyor yapraklar ve titreyerek düşüyor öze
Tekrar ısınana değin uyuyor
Ve tüm bunların izini zamanı kül eden bir katil sürüyor

Üç dört ve tam kış gelecekken...
yeni yetme beşin tonlarca kez altında yenik düşerken, acının yankısına aldanıp gözlerim
Gözlerim diyorum, gözlerim ve nehir
Neden Çingene bir kızın ayak bastığı toprağı ıslatıyor hiç bilmiyorum
Seni bir çiçeğin tekrar açma telaşıyla toprağı kavuşur gibi kucaklıyorum
Beni affet sevgilim, kabilin özlemini dindiren habil gibi senden kaçıyorum
En çok tam da ölecekken, seni sevmenin doruklarında
örse inen çekiç gibi titriyorum
seni bağışlıyorum sevgilim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1460243/olume-agit-veyahut-bir-sonbahar.html>